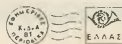

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεία σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 4 - ΧΡΟΝΟΣ 1ος
ΝΟΕΜΒΡΗΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1997
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 20 ΔΡΧ.
ΔΙΜΗΝΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

17ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ
30-31
ΓΕΝΑΡΗ
1 ΦΕΒΡΑΡΗ
1998

ΕΝΩΤΙΚΟ - ΤΑΞΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ - ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ

Αντάξιο της αγωνιστικής
ιστορίας του κλάδου

Το Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας, της μεγαλύτερης Ομοσπονδίας της χώρας, αποτελεί κορυφαίο σταθμό της αγωνιστικής πορείας του κλάδου και σημαντικό γεγονός για το συνδικαλιστικό κίνημα της χώρας μας.

Το γεγονός ότι οι αγώνες του κλάδου δεκαετίες τώρα βάζουν την σφραγίδα τους στις κατακτήσεις της εργατικής τάξης της χώρας στην πάλη για τη διατήρηση και διεκδίκηση αυτών των κατακτήσεων, δημιουργεί σίγουρα ένα γενικότερο ενδιαφέρον και άλλων εργαζομένων για το ΣΥΝΕΔΡΙΟ μας.

Το συνέδριό μας πραγματοποιείται σε μια περίοδο, που το σύνολο της εργατικής τάξης της χώρας μας δέχεται την πιο έντονη επίθεση των τελευταίων χρόνων, ενάντια σε ασφάλεια, εργαζαστικά, κοινωνικά, συνδικαλιστικά της δικαιώματα και κατακτήσεις, ενάντια στο θεσμικό της επίπεδο.

Τα συνέδρια της Ομοσπονδίας από το 10ο και μετά αποτελούν υπόδειγμα γεννησιτικής διαφάνειας, σωστής οργάνωσης. Είναι συνέδρια που απαιτεί η εργατική τάξη.

Ανάλογα χαρακτηριστικά πρέπει να έχει και το 17ο Συνέδριό μας.

Το συνέδριό μας θα πρέπει να ασχοληθεί με τα κλαδικά και γενικότερα προβλήματα της εργατικής τάξης, την αντεργατική εισοδηματική και οικονομική πολιτική της κυβέρνησης, του ρόλου του κεφαλαίου, των κυβερνήσεων και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την κατάσταση στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Για την ταξική αλληλεγγύη, την συμπάρευσή στους λαούς που αγωνίζονται ενάντια στον ιμπεριαλισμό για την ειρήνη και την φιλία των λαών.

Το συνέδριό που πρέπει να αγγίζει τον κλάδο πριν και μετά τη διεξαγωγή του, θα πρέπει να δώσει ιδιαίτερη βαρύτητα και προτεραιότητα στο κτίσιμο του μετώπου των εργαζομένων και άλλων καταπιεσμένων στρωμάτων της εργατικής τάξης, για την αντιμετώπιση της επίθεσης διαρκείας που δεχόμαστε ΟΛΟΙ και σε όλα τα μέτωπα. Για την υπεράσπιση και διεύρυνση κατακτήσεων και δικαιωμάτων μας. Για να αντιστρέψουμε τη σημερινή σε βάρος μας κατάσταση και να ανοίξει ο δρόμος για μια άλλη πολιτική προς όφελος του λαού και του τόπου.

Το 17ο Συνέδριό θα πρέπει να είναι ένας ακόμη σταθμός στην αγωνιστική πορεία του κλάδου για τη λήψη των προληπμάτων, για την παραπέρα ενίσχυση των ταξικών αγωνιστικών δυνάμεων, για να δυναμώσουν οι εστίες, της λαϊκής αντίθεσης στα σχέδια του κεφαλαίου και των πολιτικών του εκφορσών και οι αποφάσεις του θα αποτελούν οδηγό δράσης για την Ομοσπονδία και κάθε σωματείο της δύναμής της για τα επόμενα χρόνια.

**Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας, με την ευκαιρία των εορτών,
εύχεται σε όλους τους οικοδόμους και εργαζομένους
στα συναφή επαγγέλματα και τις οικογένειές τους:
« ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ,
Ειρηνικά, Δημιουργικά
και Αγωνιστικά »**

ΚΑΤΑΡΓΗ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ

Η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ μαζί με το Σύνδεσμο Ελλήνων Βιομηχάνων (ΣΕΒ) και την κυβέρνηση, αφού κάθισαν στο τραπέζι του ξεκούλητου δείπνου της εργατικής τάξης για αρκετούς μήνες, προκειμένου να απομολήσουν τα εργατικά μας δικαιώματα, τώρα ετοιμάζονται να αρχίσουν οι ίδιοι, στο ίδιο τραπέζι, τη νηστεία, τη σύζηση για τη διάλυση του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα. Βάση για τη σύζηση είναι η λεγόμενη έκθεση Σπάρκου. Πρότου όμως προχωρήσουν στο τι περιλαμβάνει αυτή η κατάντη έκθεση είναι αναγκαίο να δούμε ποια πραγματικά είναι αυτή η έκθεση.

Πρώτα απ' όλα ο Σπάρκος είναι ένας γενοκράτης, που λειτουργεί με βάση τις καταστάσεις που το όραμα του κέρδη επιφέρει. Εκτελεί σίγουρα διατεταγμένη υπηρεσία, δηλαδή τα δεδομένα και την κατεύθυνση του αποτελέσματος τα πήρε από την κυβέρνηση και αυτός με βάση αυτά τα δεδομένα και την κεντρική κατεύθυνση διαμόρφωσε την έκθεση, την οποία παρουσιάζει.

Αν είναι λοιπόν η έκθεση έργο του Σπάρκου, είναι οι καταστάσεις της κυβέρνησης και του Βασιλείου. Στο κείμενο είναι καταγραμμένη η ανάλυση, αντεργατική πολιτική της κυβέρνησης. Το Σπάρκο η κυβέρνηση τον χρησιμοποιεί σαν έναν δήθεν μέλη της του ασφαλιστικού μίας συστήματος, που παρουσιάζει μια έκθεση σωτηρίας, του, με την αναστροφή των όποιων χαρακτηριστικών της κοινωνικής ασφάλισης, δηλαδή της κοινωνικής αλληλεγγύης, της αλληλεγγύης των γενεών, η χρηματοδότηση του κράτους, την απαλλαγή των εργαζομένων από τις ασφαλιστικές τους εισφορές προς τους εργαζομένους.

Είτε η κυβέρνηση, λειτουργώντας σαν Πόντιος Πιλάτος, προσπαθεί να «βγει λάδι», λέγοντας ότι υπάρχει μια έκθεση ενός επιστημονικού συνεργάτη της, που θα συζητηθεί στον κοινωνικό διάλογο. Με τέτοιες τρυφάλες προπαγανδιστικές η κυβέρνηση να γλιτώσει από την αλήθεια και τη δικαιοσύνη. Πρόπει όμως να γνωρίσει ότι ούτε σε αφελείς απανθάνει ούτε αμυσία έχουμε πάει.

Το γνωστό πόρισμα Τζουζομάκα, δηλαδή πόρισμα του ΠΑΣΟΚ - και τότε προσπαθήσαν να πείσουν τους εργαζόμενους ότι είναι μια μέλη της Τζουζομάκα - που κυκλοφόρησε το 1992, το ίδιο κείμενο είναι λάδι.

Παραμύθιο εγκλημα

Ας μην ξαναέμε ότι όταν η ΝΔ έφερε στην Βουλή τον αντισυνταγματικό νόμο 2044, ο οποίος έδινε στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έναν εκροκόδημό δόκονο, ο Μητσοτάκης τους είχε πει να διαμορφώσουν το νόμο με βάση αυτό το πορίσμα.

Ετσι λοιπόν το εγκλημα που ετοιμάζονταν να πραγματοποιηθεί, είναι δικό τους έγκλημα και δημιουργήματα και κανένας Σπάρκος δεν θα τους ξεφορτώσει όσο και αν προσπαθήσει.

Οι πρώτες γραμμές της έκθεσης δίνουν στον αναγνώστη να καταλάβει περί τίνος πρόκειται. Λέει συγκεκριμένα: «Οι μεγάλες επιλογές στα θέματα ασφάλισης φερόνται σε τελική ανάλυση η κοινωνία θέλωμο. Το ποές συντάξει δίδονται τι να δώδον, σε ποίος και πότε είναι κλήρος αποτέλεσμα των αείων και παραστατικών της κοινωνίας».

Είναι σαφές ότι για το τι κοινωνία θέλωμο έχουμε διαφορετική αντίληψη με τους αποδέκτες της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Αυτοί δεν κρύβουν ότι προοδούν την κοινωνία των 2/3, δηλαδή μια κοινωνία που τα 2/3 θα αποσπαστούν, θα μοιραστούν μεταξύ τους η υπαγωγή τους, θα δώδουν χωρίς φάρμα, ασφάλιση και όλα δικαιώματα και το 1/3 θα έζη στη μέγαρα και την εξελθίση, χωρίς στέγη, υφική και ασφάλιση.

Είναι φανερό ότι έχουμε διαμετρήσει αντίθετο σ' αυτή τους τη λογική. Η κοινωνία που εμείς παλεύουμε να κτίσουμε θα είναι μια κοινωνία χωρίς εκμετάλληση, με κατοχυρωμένα δικαιώματα στη ζωή, με εξάλειψη της αδικίας, της ανεργίας, του αναφορητισμού, της παιδικής εκμετάλλησης, της διάδοσης των νηροκτονικών, μια κοινωνία με δημοκρατική, συνδικαλιστική, εργατική δικαιοσύνη.

Ισως όρισος σε κάποιους μακρινό, όμως αυτή είναι η ιστορική αποστολή της εργατικής τάξης και απ' αυτή δεν μπορεί να παραιτωμαστε, όπως σε κάποι περίπτωση στην καθημερινή μας πάλη δεν θα παραιτωμαστε από τον αγώνα διεκδίκησης της ζωής μας, από τον αγώνα προαγωγής και διεκδίκησης των εργατικών μας κατακτήσεων.

Ποιο είναι το μυστικό

Όμως οι κοινοβουρικοί που συντάξαν το κείμενο, στις τρεις λέξεις - η κοινωνία θέλωμο - αποδίδουν και μια άλλη έννοια. Δηλαδή θέλωμο κοινωνία συντάξει όλων - τμήσπλην, ανθρώπων που αυτοί κρατούν ακριβώς τον τόπο θύλωμο στη σύζηση. Κι όμως οι αναπληρωτές συντάξτες. Πιστεύαν ότι θα μας στριμώξουν και θα μας οδηγήσουν στη λογική κάτοψη τους εργατών σαν λησμονήσεις και μετά πετάτε τον. Ο χει, ο πλούσιος που παράγει η εργατική τάξη, τα πλώρια κέρδη του

κεφάλαιου είναι τέτοια που μπορεί να μειωθεί ο χρόνος εργασίας χωρίς μείωση αποδόχων, μπορεί να μειωθεί το όριο αυξήσεδοσήσης, μπορούν να αυξήθουν οι συντάξεις και να μην αποσπαστούν προνοηκόδοτα ήθμα, μπορούν να αυξήθουν τα ημερομισθία, τα επιδόματα κ.λ. Υπάρχουν οι προϋποθέσεις να ζήσουν οι συντάξιοί την υπόλοιπη ζωή τους καλύτερα. Το μυστικό είναι να βάλουν χέρι οι κυβερνήτες, στην κερή του κεφαλαίου και όχι στις κατακτήσεις των εργαζομένων, δεν το τώδον όμως οι εντολοδόχοι του κεφαλαίου, γιατί αυτά τα συμφέροντα υπηρετούν. Αυτοί θέλωμο τους συντάξιοιους να θύωνουν στη σύζηση διακρίσεις, άρρωστο, που η συντάξιοιους να μη θύωνουν οι ώρμακα, με περιορισμό το όριο της ζωής τους. Θέλωμο δηλαδή, εργαζόμενους που θα έχουν ημερομισθία λήξης, σαν τα φάρμακα.

Κάνουν μεγάλο θόρυβο για τις αναπληρωτικές συντάξεις, ότι δίδον αναπληρωτές και πρέπει να αποσπαστούν οι προνοηκόδοτα, Αλλάζει, όμως, πρστίσει ότι επιδοκόμενα να γίνωμαστε ανάπτυξη για να παύωμε αναπληρωτικές συντάξεις, αλλά φέρει και από τη νεπαί μας ηλκία.

Οχι, το θέλωμο των αναπληρωτικών συντάξτων του θέλωμο, και επιδοκόμενα να βάλωμε στην προνοηκόδοτα, για να μπορούμε να επιδοκόμενα, να μην πτώδουμε, για να μη γίνωμε ζητιάνοι στους δρόμους όταν μας πύξο το κακό.

Οι όποιες αναπληρωτικές συντάξεις, πρώτα και κύρια έχουν να κάνουν με τις άθλιες συνθήκες εργασίας, την εντατικοποίηση, τα ανθυμικά μέτρα προστασίας, Οι ακροτηριασμοί, οι πιέσεις από ύλως, οι νηρομολογίες παθήσεις, οι δικαιοδικές, η μείωση της φρεσής και μια σειρά άλλες αναπληρωτικές έχουν να κάνουν με την αποσπασία των εργαζομένων, αποδοσία

που τους παρέχει το κράτος του κεφαλαίου, αποδοσία που τους οδηγεί να θεωρούν τους εργαζόμενους ανάλωστα υλικά.

Ας καταλάβουν λοιπόν ότι οι αναπληρωτικές και τις αναπληρωτικές συντάξεις αυτοί τις δημιουργούν, οι εργαζόμενοι δέλων να είναι γροφί και να δώδουν. Άλλωστε κανείς δεν προτιμεί το βούηθμα των 50 ή 80 χιλιάδων δραχμών έναντι του μεροκάτοχου.

Αφού λοιπόν η έκθεση της νηρομής είναι σε τρεις γραμμές την κεντρική κατεύθυνση, όπως προαναφέραμε, αρχίζει το ξεπουλοποίηση της ασφάλισης. Το πρώτο που κάνει είναι να καταργήσει τον κοινωνικό χαρακτήρα της ασφάλισης, να καταργήσει την αλληλεγγύη των γενεών. Αν αυτό τα δύο εξελά-

Γιατί μας κάνουν κρατήσεις

Κάθε φορά που εξεργαζόμενοι το δωροδοκούμενο (Χριστούγεννα, Πάχος και κολοκίσι), συνήθιζαν να κινωρίζουμε για τις κρατήσεις που μας κάνουν. Πολλές φορές μάλιστα, προηκότα συνάδουλο το βούημο με το Σωμείο ή την Οργάνωση, γιατί δεν μεριμνά για να αποσπαστούν απ' αυτές τις κρατήσεις.

Υπάρχει σε μεγάλη μερίδα συνάδουλων διάχυτη η αντίληψη πως οι κρατήσεις γίνονται, για να πληρώνονται οι υπάλληλοι για την υπερωριακή τους απασχόληση το διάστημα που πληρώνονται το δωροδοκούμενο. Κάποιο άλλο λένε πως είναι πολλές οι κρατήσεις.

Τίποτα από το παραπάνω δεν συμβαίνει. Όλοι οι εργαζόμενοι (οικοδόμοι, ιδιωτικοί υπάλληλοι, τροποδοκούμενοι, δημόσιοι κ.λ.), όπου κι αν δουλεύουμε, υφιστάμενι τις ανάλογες κρατήσεις. Το ύψος εφάρθε από τους κλήρους που πληρώνει από εργαζόμενους, και από το τι έννομο αφορμάται.

Συγκεκριμένα, σ' εμάς που ασφαλιζόμενοι με βαρέα, το έννομο μας εφάρθεται με 3,60 εφ. παραπάνω,

και η δική μας συμμετοχή είναι 2,20 και 1,40 του εργοδότη για το επικουρικό ταμείο (ΙΚΑ - TEAM). Εμείς για τους ίδιους λόγους πληρώνουμε 2,98 περισσότερο του ποσού άλλους εργαζόμενους, 1,25% ο εργοδότης και 1,4% ο εργοδότης. Συγκεκριμένα οι κρατήσεις κατατώνται ως εξής: 15,10% ΙΚΑ, 4,25% TEAM, 1% χορτώμενο και 0,20% χορτώμενο ΟΓΑ.

Ετσι λοιπόν, συνολικά, όταν εξεργαζόμενοι το δωροδοκούμενο, μας κάνουν κρατήσεις 20,55%. Αν δηλαδή για παραπάνω κάνει να παρουμε 100.000 δραχμές, μας κρατάνε 20.550.

Το ερώτημα όμως είναι ποί πάνε αυτό τα χρήματα που μας κρατάνε.

Πρώτα απ' όλα να εξηγήσουμε ότι κακός λέμε ότι παίρνωμω δώδο που αντιστοιχεί στο 25% των εισοδημάτων του 25% είναι δωροδοκούμενο. Δηλαδή οι οικοδόμοι, όπως είναι οι εργαζόμενοι, παίρνωμω δώδο και επιδομω αδείας. Η δωροδοκία είναι ότι επιδομω εφές αλλαγώμο πολύ τακτικά εργαζόμενοι και δεν θα ήθον δύνανται να παίρνωμω δώδο και να εισπράττωμε

το επιδομω αδείας, αυτό καταβάλλεται από τον εργοδότη, όταν πληρώνει για την ασφάλιση μας στο ΙΚΑ και ε-μείς το εξεργαζόμενοι συνολικό δώδο, αδεία και επιδομω αδείας.

Να μας κατανάμε το 25% είναι 13% δώδο, 7% αδεία και 5% επιδομω αδείας.

Το δεύτερο που ουσιαστικότερο που πρέπει να ξέρουμε είναι το εφές. Όπως για όλους τους εργαζόμενους, ουσιοπότη και αν δουλεύουν, οι ημερές αδείας θεωρούνται και ημερές ασφαλείας, δηλαδή έννομο, το ίδιο συμβαίνει και με τους οικοδόμους, οι ημερές αδείας θεωρούνται και ημερές ασφαλείας.

Να πώς βγαίνουν οι ημερές αδείας και κατ' επέκταση και ημερές ασφαλείας;

Τι ημερές αδείας που είναι και η ημερές ασφαλείας, τις μετρώμο στο σύνολο τον ενάμιο μωσ κάθε χρόνο και όχι στο ενάμιο σύνολο των ενσήμων.

Επίσης: ο παραπάνω πίνακας ισχύει

ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΠΑΣ

ενοικώτερη θέση. Δηλαδή αν κάποιος έχει μεροκάματο πρέπει να το μοιράσει με τον άεργο, αν κάποιος κερδίζει τα πόδια του πρέπει να δουλεύει μέχρι τα εβδομήντα και παραπάνω χρόνια, αν κάποιος καθιερώνει στη ζωή του να βάλει κεραμίδι πάνω από το κεφάλι του πρέπει να παίρνει λιγότερη σύνταξη, αν κάποιος έπνιξε να έχει κάποιο εισόδημα π.χ. από ένα γαϊφύρι, πρέπει να το αφαιρείται ανάλογα από τη σύνταξη. Δεν είναι γυαίο που εκπαιδεία το λαγόμενο ΕΚΑΣ, δηλαδή το βοηθάει που έδωσαν στους συντάξιους ανάλογα με το εισόδημά τους. Αυτοί λοιπόν που κατά τη γνώμη τους βρίσκονται σε ανώκοιότερη θέση πρέπει να πληρώσουν για τους υπόλοιπους. Το κράτος και οι εργοδότες να είναι αμέτοχοι. Να διασφαλίζουν οι εργοδότες από τη δουλειά των εργαζομένων, αλλά να μην έχουν κάποια υποχρέωση. Να φορολογούνται οι εργαζόμενοι, αλλά η πολιτεία να μην προσφέρει τίποτα σε κοινωνικές δαπάνες, να δίνει όμως καλύτερα διάσωση/είσοδο στους κρατικοκρατές.

Σταρωτικές προτάσεις

Ας δούμε όμως ποιοι είναι οι ανατριχιαστικές προτάσεις της σταρωτικής έκθεσης Σπάρδο.

1. Κατάργηση του θεσμού των θαρσών και αντικατάσταση επαγγελματίων με τη λογική ότι θα διαδο θεωρητικότερη με βάση τη συνθήκη εργασίας του '50. Άλλωστε σε τι έχουν αλλάξει οι συνθήκες εργασίας στους οικοδομικούς; Μήπως επειδή υπάρχει κάποιος εκσυγχρονισμός στα μέσα παραγωγής, τα οποία στους αιώνες αδιάκων την παραγωγικότητα, όμως οι εργαζόμενοι έχει μετατραπεί σε εξάρτημα μιας μηχανής που τον ξεδουλεύουν καθημερινά; Μήπως γιατί τα χιμικά της μαρμής, τις κόλλες, το τσιμέντο και άλλα συστατικά καθημερινά τους οικοδομούν; Άλλωστε δεν είναι γυαίο που οι επαγγελματίες σθέσαστες στον κλάδο έχουν οξύνει επικίνδυνα τα τελευταία χρόνια.

Αλλά τέλος πάντων, απ' αυτή την αφέσιμη της παραγωγικότητας και κατ' επέκταση των κερδών η πηρική οι οικοδομοί; Η αναπαιξία δεν είναι απλά μεγάλο, σίγουρα δεν υπάρχει μέτρο σπαστικής.

Έγινε απλά δεν συμβαίνουν μόνο στους οικοδομικούς, ανάλογα συμβαίνουν και στους άλλους κλάδους που είναι αντιμέτροι στα θαρσά. Αν λοιπόν τολμήσουμε την κατάργηση των θαρσών, αυτόματα σημαίνει ότι καθιερώνονται όλες οι συντάξεις στα 65 χρόνια και μάλιστα σε πρώτο ψήφο.

2. Κατάργηση της επικουρικής συντάξης, γιατί, όπως λέει, υπάρχει στην κτήρα πηρη θύρωσης των ζώων της κοινωνικής ασφάλισης. Εργάζομαι πάντως ότι τα επικουρικά ταυ είναι αναποδοκίμα και συμβάλλουν οι εργαζόμενοι και οι εργοδότες. Αυτά τα ταμεία αν κατέστησαν προδοτικά, τα κατήνησε η κακοδιαχείριση, το ρουσφετί, οι πελατωμένες

σκοπιμότητες, η ρουσφετολογική πολιτική απ' όλες τις μέγρο τάρες κυβερνήσεις. Οι εργαζόμενοι δεν έχουν καμία ευθύνη. Όμως ο στόχος τους είναι να απαλλάξουν τους εργοδότες απ' αυτής τις εισφορές και το σπέρνουν με άλλο τρόπο για να μην που την ύλη τους.

3. Αφαίρεση του δικαιώματος να παίρνουν οι χήρες τη σύνταξη του στήγρου που πήγαινε για να μην έχουν λεία εξάρτησή. Την ανεξαρτησία της γυναίκας την ορίζουν στον να πενθούν όταν πενθούν ο άντρας.

4. Να μην παίρνουν τη σύνταξη το πατέρα που πεθανε ανάπεντες κόρες, πατέρι μέχρι τα 18 ή που σποδοζόνουμε μέχρι τα 25 χρόνια, που σπαίει σήμερα. Με λίγα λόγια, μετά το θάνατο του πατέρα, η οικογένεια πρέπει να παρακάλε να τον ακολουθήσει.

5. Να καταργηθούν, λένε, οι αιτήσεις συντάξης, να γίνουν καθαρά ανταποδοτικές, κατ' δηλαδή σαν τις ιδιωτικές ασφάλειες. Θεωρούν φαίνεται υποχρήνη την κατώτερη σύνταξη των 107 χιλιάδων δραχμών και θέλουν να την μειώσουν στις 65-70 χιλιάδες. Τόσα παίρνουν όλοι χρειάζεται για να ζήσει ένας συντάξιούχος, οι θιαστές του 2000.

Αυτά και άλλα, που λόγω χρόρου δεν αναφέρονται, σκοπάζουν να εφαρμόσουν κυβέρνηση, βιομηχανία και υποταγμένες ηγεσίες του συνδικαλιστικού κινήματος. Και ενώ νομίζουν ότι θρήκω το φάρμακο για να μη χρεωκοπήσει η κοινωνική ασφάλιση, πεποδοκίματες τα δικαιώματα των εργαζομένων, σπασίζουν για την κακοδιαχείριση του ΙΚΑ, για τις ελλείψεις όλων των κυβερνήσεων που πέσανε μέχρι τώρα. Δεν λένε κακότα για τα δια, που χροστίσσε οι ιδιωτικές και δημόσιες επιχειρήσεις στο ΙΚΑ. Δεν λένε κακότα για το όο ο μεγαλύρωτο φοροεπίπεδο του ΙΚΑ είναι η Βολιά των Ελλήνων. Είναι πως δεν καταλαβαίνουν ότι τόσα χρόνια έκαναν κοινωνική πολιτική με τα λεωτά του ΙΚΑ, δηλαδή των εργαζομένων. Δεν λένε ότι χαρίζουν εισφορές στις επιχειρήσεις που δουλεύουν σε 24ωρη βάση, σε επιχειρήσεις που είναι σε παραμεθώριες περιοχές. Δεν λένε ότι για 30 και πλέον χρόνια έπαυσαν να ταρωτά του ΙΚΑ έσοδα, ενώ το ίδιο αναγκάζονται να διαβάζουμε με πρόσθετο έσοδο για να ανεπάρχει στην επένδυση τους. Δεν λένε τίποτα για τους πολυσυντάξιους και ποιοι τους δημιουργήθηκαν, για τις συντάξεις των εργατοπατέρων που αιτού διμιοκρίσηση.

Τι πρέπει να κάνουμε

Για μας είναι καθαρό ότι δεν έχουν στόχο να σώσουν το ΙΚΑ, αν είχαν τέτοιο στόχο άλλα μέτρα θα έπαυαν. Ο στόχος τους είναι να απαλλάξουν τους βιομηχανικούς από τις εισφορές στην κοινωνική ασφάλιση. Μπρωτά σ' αυτή τους τη λογική είναι αδίστακτοι και στόχος τους είναι να μην αφήσουν τίποτα όρθιο.

Επειδή όμως θα θεωρηθούμε μεροπληκτικοί αν γράψαμε μόνο γι' αυτή την κυβέρνηση, λέμε ότι το δυναμισμό στην κοινωνική ασφάλιση την τοποθετούμε η Ν.Δ. και το ΠΑΣΟΚ άναμε το φυλάκι για να ξεθεωλεύεται, σ' έχει πορνοποιεί από την κοινωνική ασφάλιση.

Πιστεύουμε ότι κενόως καταλαβαίνει με τα όσα γράφουμε παραπάνω, πως το θάρρος για να μην περπάτων αυτά τα μέτρα, για να μην πραγματοποιήσουν τα σχέδια τους πέφτε στις δικές μας πλάτες, στις πλάτες όλων των εργαζομένων. Χρέος μας είναι με τον αγώνα μας να αποτρέψουμε τα σχέδια τους. Το σύνθημα πρέπει να είναι αγωνίας μέχρι τη νίκη, αυτό να το βάλουμε καλά στο μυαλό μας. Κανείς να μην ερωσολογεί, κανείς να μην περμάνει να θάλα, το όφει από την τρέπα κάποιος άλλος. Όλοι μαζί, σαν μία γροθιά, πρέπει να αποδοξώσουμε στην πράξη τους σχέδια τους. Πρέπει να αποδοξώσουμε ότι όταν οι εργαζόμενοι είναι αναστασια, όταν αγωνίζονται σε ποσοτή ταξική κατάσταση μπορούν να μετασχηματίζουν τα σχέδια του κεφαλαίου, μπορούν να έχουν κατακτητικές, μπορούν να δημοκρατίσουν τις προϋποθέσεις για να είναι ισχυρό μέτωπο. που θα βάλει τις βάσεις για ουσιαστικές αλλαγές στον πόλο μας, για την ανατροπή του θάρραρου συστήματος που ζούμε.

Είναι σίγουρο ότι δυσκολεύεται να πράγματα με τις ξεπουλημένες πλειοψηφίες που έχουν διαμορφωθεί, με την εθνοτική των εργατών, στη Γ.Ε.Ε. στην πλειοψηφία των Εργατικών Κέντρων, Ομοσπονδιών, Σωματείων. Πρέπει να τους παρακωλύσουμε, να συντονίσουμε την πάλη μας με όσες εκθέτες τις βιώνουμε που αρθρώνουν το ανάστημά τους, να υποστηρίξουν, να αντάρουν, αμύνονται, να απελευθερώσουν σ' αυτή τη κάρφωρη επίθεση. Ας το τολμήσουμε, κάθε καθημέρητη λειτουργεί υπέρ απανών που θέλουν να μας οδήγησουν στην εξθλίωση.

φθών από τον χαρακτήρα της ασφάλισης γίνεται φανερό ότι παύει πλέον να είναι κοινωνική και αποκτά χαρακτηριστικά ιδιωτικής ασφάλισης. Άλλωστε δεν είναι γυαίο που στο κείμενο που δημοσιεύθηκε σε κάθε σελίδα έχει και διαμνησίση της «ΑΓΡΟΤΙΚΗ Ζωή». Οι άνθρωποι έβρουν πολύ καλά τι κάνουν.

Το ίδιο περ που προβάλλει το κείμενο και είναι αφέσιμο είναι, να τον ελξή. Η ύπαρξη ενός τμήματος του πληθυσμού που πάει καλύτερα από το μέσο όρο σημαίνει ότι κάποιος άλλος πάει χειρότερα στην επλήρη των προδολιώντων, άρα πρέπει να συμβάλλουν οι ίδιοι και περισσότερο αυτοί που θρσκονται σε

από το δωροαδειόσημο

ΗΜΕΡΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ	ΗΜΕΡΕΣ ΑΔΕΙΑΣ	ΗΜΕΡΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ	ΗΜΕΡΕΣ ΑΔΕΙΑΣ
1-6	0	202-214	16
7-19	1	215-227	17
20-32	2	228-240	18
33-45	3	241-253	19
46-58	4	254-266	20
59-71	5	267-279	21
72-84	6	280-292	22
85-97	7	293-305	23
98-110	8	306-318	24
111-123	9	319-331	25
124-136	10	332-344	26
137-149	11	345-357	27
150-162	12		
163-175	13		
176-188	14		
189-201	15		

από το 1984 και μετά. Πριν το 1984 οι ημέρες άδειας ήταν λιγότερες, κατ' επέκταση και οι ημέρες ασφάλισης. (Για περισσότερες λεπτομέρειες να ενημερωστέτε από τα Σωματεια ή την Ομοσπονδία).

Αυτές οι ημέρες άδειας είναι κανονικά ένσημο, όπως και τα υπόλοιπα και μετράνε κανονικά για όλες τις παροχές, συντάξη κλπ.

Ανεξάρτητα αν δεν αναφέρονται στα εκκοβαριστικά, ο υπάλληλος που απευθυνόμαστε στο ΙΚΑ, ΟΑΕΔ, ΕΕ, ΟΕΚ κλπ., είναι υποχρεωμένος να τα κοιμητηρίσει.

Έκθεθαρίζουμε λοιπόν ότι το 20% που μας κρατάνε, όταν εξεργαζόμενοι με το δωροαδειόσημο, είναι και η συμμετοχή μας στο ένσημο που μας αναλογούν από τις ημέρες άδειας που δικαιουμαστε κάθε χρόνο. ΠΡΟΣΟΧΗ! Πολύοι υπάλληλοι αυτό δεν το γνωρίζουν και μας λένε ότι δεν δικαιούμαστε εμείς οι οικοδομικοί άδεια και κατ' επέκταση ασφάλιση.

Να επιμνημόνυται αν συναντάμε δυσκολία, να απευθυνόμαστε στο Σωματεια ή την Ομοσπονδία.

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΖΕΙ

1973 - 1997: 24 χρόνια πόρρας από την εξέγερση του Νοεμβρίου. Όλα αυτά τα χρόνια η επέτειος του ηρωικού ξεσηκωμού κτυπήθηκε με όλα τα μέσα που διαθέτει η άρχουσα τάξη και οι ΗΠΑ. Δεν δίστασαν μάλιστα σε τίποτα, έβρισκαν επανειλημμένα και σε αιματοκύλιμα και τη νεολαία μπροστά στην μανία τους «να ξεκαθαρίσουν τους λογαριασμούς» με το νόημα, τις αξίες και τα ιδανικά του Πολυτεχνείου με τους βαθύπαιδες σταγόνες που και τα ορμήατα που έχουν μείνει μέχρι σήμερα ανεκπλήρωτα και φλογίζουν την καρδιά του λαού μας και της νεολαίας.

Κάποιο μέσο από τα κανάλια των θάροντων των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης καθώς και διάφοροι υποστηρίχτες στα παρακτικά τους κοινόβληφορα πασχίζουν χρόνια να πείσουν τον λαό μας ότι τα συνθήματα του Πολυτεχνείου «ΕΞΩ ΟΙ ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ», «ΕΞΩ ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΡΧΑΝΑΤΩΝ», «ΑΝΕΛΘΕ ΓΑΛΛΙΑ, ΦΩΜΙ, ΠΑΙΔΕΙΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» είναι ανεπιτήρητα, κάποιος άλλος προσπαθούν να δώσουν στο Πολυτεχνείο την εικόνα ενός αβάσιου εκκοσμίωτου.

Δεν τα έχουν καταφέρει και αυτό είναι μια νίκη του λαϊκού κινήματος, ένα ελπιδοφόρο μήνυμα για το αίσιο.

Ποιο όμως είναι ανεπιτήρητο από τα συνθήματα του Πολυτεχνείου; Έτσι τους θέλει να λένε.

Ποιος αμνησθεί ότι η ΗΠΑ - ΝΑΤΟ πάντα τα είναι ο ίδιος μηχανισμός της τρομοκρατίας, της θιάς και της υποδούλωσης των λαών και για αυτό ο ελληνικός λαός και σήμερα απαιτεί την διάλυση της Λυκοστρατομαχίας, ποιος σκεπτατόμος πολιτής σήμερα αμνησθεί ότι η χώρα μας βρίσκεται σε καθυστερημένο εξάρτησης, τυπικά και ουσιαστικά πλέον είναι

Μηνύματα αντίστασης, άνησης στην υποταγή και στο συμβιβασμό εξακολουθεί να στέλνει η εξέγερση του Πολυτεχνείου

προεκτοράτο του ΗΠΑ; Και ακόμη ποτέ αμνησθεί ότι με την νέα δομή του ΝΑΙ της κυβέρνησης μπαίνουν σε άμεσο κίνδυνο τα κυριαρχικά δικαιώματα και η ανεξαρτησία της χώρας μας.

Ποιος αμνησθεί ότι το ψευδί συνεχίζεται να γίνεται λόγος; Ότι η λιτότητα συνεχίζεται για 10 ολόκληρα χρόνια μέσα από βαθιά ανεργιακές, αντιλαϊκές πολιτικές, χωρίς ημερημιαία λήξης, ότι 500 χιλιάδες άνεργοι δεν έχουν να σπρώξουν το τραπέζι της φαμίλιας τους, ότι εκατομμύρια χιλιάδες ζουν κάτω από τα όρια της στώχασης.

Σήμερα που η παίδεια σταδικά θανατοποιείται, ο παιδικός φέρμας στη μύρησηση μεγάλων και η γνώση γί-

νεται εμπόρημα που πολλαπλαία και αγοράζεται, με γνώμονα τα συμφέροντα της πλουτοκρατίας.

Είναι επικαιρο η αναιρεία του σύνθημα «ΓΑΙΔΕΙΑ». Τα αρτοδικαία, η θία και ο αυταρχισμός, η καταστολή των αγώνων, η προσπάθεια φώμασης κάθε φωνής αντίστασης, μέσω των κατασταλτικών μηχανισμών, το φροκλόκισμα του συνδικαλιστικού της σφάραξας, το «δεν σήμας με απεργούς», το «μεις είμαστε κυβέρνηση και ό,τι θέλομε κάνομε», η παραρραση της ιστορίας του λαού μας, η επίθεση ενάντια στο λαϊκό κίνημα, η εξάρση του αντικομμουνισμού, μέσα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, ιδιωτικά και κρατικά, με παράρραση ή εντολής

της κυβέρνησης, ανωνών η κάνουν ακόμη περισσότερο είκαιρα τα συνθήματα για ελευθερία, δημοκρατία.

Τα μηνύματα του Πολυτεχνείου που τόσο παραστοικά αποτυπώνονται στα συνθήματα «ΕΞΩ ΟΙ ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ», «ΕΞΩ ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΡΧΑΝΑΤΩΝ» «ΦΩΜΙ, ΠΑΙΔΕΙΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» είναι μηνύματα αντίστασης, άνησης στην υποταγή, στο συμβιβασμό.

Το Πολυτεχνείο είναι επικαιρο ακριβώς για τι δείχνει τον άλλο όρο.

Αυτός ο όροος θα μείνει ανοικτός για τους εργαζομένους, την νεολαία, τον λαό και τον τόπο, όσο ίδο και περισσότερο απομαχίζομεν σκιδεινά τα να ακολουθή-

Εμπνέει και οδηγεί τους αγώνες

στον.

Ο κλάδος μας είπε το δικό του «ΠΑΡΩΝ» στην εξέγερση του Πολυτεχνείου.

«Παρών» που μπόλοσε τους μετέπειτα πολιτικούς, κοινωνικούς και λαϊκούς αγώνες του κλάδου.

Το μήνυμα αγώνα του Πολυτεχνείου συνπροφέρει και σήμερα τους αγώνες μας, για δημοκρατικά δικαιώματα, για την υπεράρραση και διαύρραση κοινωνικών κατακτήσεων, για συνδικαλιστικές και εργασιακές ελευθερίες, για εθνική ανεξαρτησία.

Ο κλάδος μας στην Αθήνα, στην Θεσσαλονίκη, στην Πάτρα και σε άλλες πόλεις τίμησε και αυτήν την επέτειο της εξέγερσης.

Το Σάββατο 15 Νοεμβρίου με πορεία από την πλατεία

Κάνιγγος στο Πολυτεχνείο, η Ομοσπονδία και τα Συνδικάτα Αθήνας και Παράκτα θέτουν στεραιάνα στο χώρο της θιάς.

Ακολουθήσε εκδήλωση σε μια καταιόση από κόσμο αίθουσα του Πολυτεχνείου. Ο συνάδελφος Δούρος Βασιλής, ένας από τους φολακισθέντες οκοδόμους στην περίοδο της ζώνασης, αναφέρθηκε στο χρονικό της εξέγερσης στα γενονάτα που προηγήθηκαν και στην αντιδικτατοική πάλη του λαού μας, ενώ ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας αναφέρθηκε στη σημερινή δικτατορία των πολεμικών, στους λαϊκούς αγώνες που ξεσηκώθηκαν μετά την εξέγερση και μέχρι σήμερα για την εκπλήρωση των οραμάτων του ιδανικού του Πολυτεχνείου.

Ο κλάδος μας μαζί με άλλους εργαζομένους στο τμήμα της επέτειος της εξέγερσης, περιπορήσομε το νόημα του Πολυτεχνείου από τους καλύτερους προδοκότερες.

Στην παλλικία αντιμεπαριαλιστική πορεία στην Αμερικανική Πρεσβεία που ήταν από τα μεγαλύτερα της τελευταίων χρόνων, συναντήθαμε και θιάσαμε με όλους αυτούς που έχουμε τα ίδια όνειρα, ελπίδες, ορμήατα και ιδανικά, που βαθύομε στον ίδιο αγωνιστικό θηματώμο για το τμήμαρομ ενός καλύτερο αίσιο.

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΖΕΙ.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΩΣΗΣ.

ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ, ΜΗΝΥΜΑ με πολλούς αποδέκτες θα συνεχίζει να συνπροφέρει τους αγώνες μας, τους αγώνες όλων όσων αντιστοκάνει. ΔΕΝ ΣΥΝΑΙΝΟΥΝ, ΔΕΝ ΥΠΟΧΩΡΟΥΝ.

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» Όργανο Ομοσπονδίας Οκοδόμων και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας ΙΔΙΟΚΤΗΤΙΑ

Ομοσπονδία Οκοδόμων
και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 5243.785
ΕΚΔΟΤΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΣΟΥΛΑΣ
Γρ. Αυξέντιου 12, Α. Κυμνήλι
Διευθυντής από Επιτροπή
Φωτοστυχοθεσία - Εκτύπωση:
Τυποκοπτική ΑΕ, Α. Ηρακλήου 145, Περισσό

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΙΔΙΑ 1

Οι συνάδελφοι που θα πάρουν μέρος στο συνέδριό μας και έχουν εκλεγεί από εκατοτάδες σωματεια της χώρας και από χιλιάδες συνάδελφους, επομίζομεν τεράστια ευθύνη, θα πρέπει να σταθόν αντάξιοι της θιατοκλήσης τους, της προμήρησής τους, αλλά και των πόθων τους για το εμμέρομ ενός καλύτερο αίσιο απαλλαγμένο από το άγχος, την ανεργία, την εκμετάλλεση και την καταιπία.

Οι συνάδελφοι σύνδριοι, σε οποιαδήποτε συνδικαλιστική παράρραση και αν ανήκουν, πρέπει να συμβάλουν με τη συμμετοχή τους στο Συνέδριο, να

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

πάρει αυτό με δημοκρατικές διαδικασίες, τις φρωτές αποφάσεις, που θα καθορισθούν από την εμμετακλήση πορεία του κλάδου για τα επόμενα τρία χρόνια.

Ο αποκοσμός του 17ου Συνδριού θα πρέπει να είναι καθοριστικός για το σήμαρα και το αίσιο του κλάδου.

Η μακροχρόνια ιστορία του κλάδου πρέπει να έχει συνέναση.

Με εμμετακλήση της δυνάμεις μας, με πίστη στα αποτελέσματα της πεκικής πάλης, μακριά από τις σιρινές της συ-

ναίωσης και του «κονικωνόμο» σιμβολισμού και ισοδυνάμομ με παρρητήρια και υποταγή, συνεχίζομε τον αγώνα, δημοιορωμένους μέποα αντιστάσης, ενάντια στις αποφάσεις των πολεμικών και των πολιτικών τους εκπροσώπων.

ΔΕΝ ΣΥΝΑΙΝΟΥΜΕ! ΔΕΝ ΠΕΙΘΑΡΧΟΥΜΕ!

ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΜΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΔΙΚΕΑΚΗΧΕΙΣ, ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΑΣ.

Αυτό πρέπει και θα είναι το μήνυμα του 17ου Συνδριού και στην πορρητική των αγώνων πρέπει να στροβωθούν όλες οι αποφάσεις του.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:

- Ο Δημήτριος Κουμής, 60 χρόνων και πατέρας 2 παιδιών, στις 24.9.1997, ενώ βρισκόταν σε ύψος κριμαία - σε τρένο ναυό στον οποίο γίνεται ανακατοίκηση - προσπάθησε να τοποθετήσει έναν εξωτερικό λυγίστο, με αποτέλεσμα να χάσει την ισορροπία του και να σκοτωθεί, πέφτοντας από ύψος 9 μέτρων.
- Ο Ελένης Επίφωρος, 20 χρόνων, στις 19.10.1997, ενώ συγκόλλησε να την τοποθετήσει άνοιγμα καταπλακώσεως από χώματα και κομμάτια ασφάλτου που έπεσαν πάνω του, ενώ βρισκόταν σε βάθος 2,70 μέτρων, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί.
- Ο Σελένια Φερνάντες, 47 χρόνων, στις

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Ο κύκλος του αίματος για τους οικοδόμους

19.10.1997, τραυματίστηκε θάρα στη μέση και τα πόδια του, όταν καταπλακώθηκε από τοχο υωους 2,50 μέτρων, ενώ προσπαθούσε να τον κρεμάσει.

● Ο Δημήτριος Ράμτσιος, 59 χρόνων, στις 23.11.1997, σκοτώθηκε λόγω πτώσης του από σκαλωσιά ύψους 2,50 μέτρων.

ΛΕΣΣΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ:

- Ο Νικόλαος Σωμάρας, 36 χρόνων, στις 26.9.1997, σκοτώθηκε, όταν ο σωλήνας της οπτικής αναμετρήσεως ήρθε σε επαφή με ηλεκτροφόρο καλώδιο.
- ΑΤΤΙΚΗ:
- Ο Σταύρος Παπαδόπουλος, 33 χρόνων, στις 19.11.1997, σκοτώθηκε περτώντας σε φαταγόμο ακοκιδωτής κάτω από σβίνατες μέχρι στιγμή ατιες.
- Ο Βασίλειος Χαλίλης, 35 χρόνων, στις 12.12.1997, καταπλακώθηκε από σωλήνα μεταπονεράς, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί.

Η ΑΛΛΑΓΗ ΤΟΥ ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΣΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΤΑΞΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Συνάδελφοι,

Στις 10 του Νοεμβρίου από τη μνήρα του «Κοινωνικού Διαλόγου» της απάτης ξεπήδησε το πρώτο ανταρταγικό τερατογόρημα.

«Στο Σύμφωνο Εμπιστοσύνης προς το 2000», όπως αποκάλεσαν την ανταρταγική τους συμφωνία, περιλαμβάνονται:

- Η ενίσχυση της μερικής απασχόλησης σε βάρος της πλήρους απασχόλησης.
- Η υπονόμευση των συλλογικών συμβάσεων και η υποταγή τους στις προθέσεις της κυβέρνησης και εργοδοσίας.
- Η μείωση του μη μισθολογικού κόστους εργασίας που πρακτικά σημαίνει μείωση των εργοδοτικών εισφορών στην Κ.Α., μείωση των αδειών, του επιδόματος αδειών, των αποζημιώσεων για τις απολύσεις, μείωση της συμμετοχής των εργοδοτών σε περίπτωση ασθένειας ή ατυχήματος του εργαζομένου.
- Η παρατήρηση προώθηση των Τοπικών Συμφώνων Απασχόλησης που προωθούν:

- Την κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, τη διευθέτηση του εργασιμου χρόνου, σε εξημενηαία ή χρονιάτικη βάση δηλαδή, τη χρησιμοποίηση των εργαζομένων από το πρωί έως το βράδυ, όπως θέλουν και για όσες ώρες θέλουν, το μοίρασμα μιας θέσης εργασίας σε 2 και 3 εργαζομένους κλπ.

Συνάδελφοι,

Οι συνδικαλιστές της ΠΑΣΚΕ στην ΓΣΕΕ μετρονάτα διπλή την ψήφο του προέδρου μετά από ισοψηφία 22 - 22 για την υπογραφή ή μη της συμφωνίας εξουσιοδότησαν τον πρόεδρο να υπογράψει το κατάντομο κείμενο.

Αυτή όμως η εξέλιξη σε καμία περίπτωση δεν απαλλάσσει από τις συνδικαλιστικές παρατάξεις ΔΑΚΕ, ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ, από τις ευθύνες τους για την κατάληξη του πρώτου πακέτου του «Κοινωνικού Διαλόγου», αφού σε όμοιο προηγούμενο διάστημα αμμοτεγξαν και σπείραξαν την απάτη σε βάρος των εργαζομένων.

Η συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου της ΓΣΕΕ που ανακοινώθηκε στις 28 Νοεμβρίου επικυρώσε το κατάντομο «Σύμφωνο εμπιστοσύνης προς το 2000», κά-

Χρέος και καθήκον όλων των εργαζομένων

Αυτοί που υπέγραψαν για την κατάργηση κατακτήσεων και δικαιωμάτων μας, γρήγορα θα έρθουν αντιμέτωποι με την οργή των εργαζομένων

νοντας το σχετικό κείμενο ότι με αυτό το πύλο οριστικό δυνάμειο στην ΓΣΕΕ δεν μπορούν οι εργαζόμενοι να περιμένουν τίποτα, αλλά κινδυνεύουν να χάσουν και αυτά που με πολυχρόνιους αγώνες κερδίσαν.

Να είναι σίγουροι αυτοί που συμφωνήσαν και υπέγραψαν για την κατάργηση δικαιωμάτων και κατακτήσεών μας ότι γρήγορα θα έρθουν αντιμέτωποι με την οργή των εργαζομένων, οργή που μέσα από το ανάστημα της ταξικής τους συνείδησης θα εκφορξεται και με την αλλαγή στο συσχετι-

σμο στο συνδικαλιστικό κίνημα. Χτύπησαν πεσιώτατα την εργατική τάξη, πράξει όμως κλυδώνισμο, εργοδοσία και υποταγή στον συνδικαλιστή, να θυμηθούν ότι και παλαιότερα με νόμους και διατάγματα αφαιρούσαν κατακτήσεις και δικαιώματα μας.

Η εργατική τάξη όμως κάτω από την πύλη της ανένδρε και τους νόμους και της κυβερνήσεως που τους προώθησαν.

Στην συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου της ΓΣΕΕ αποσπούστηκε η 24ορη Πανεργατική Πανελλαδική απεργία για τον πρῶ-

πολογισμό που πραγματοποιήθηκε στις 18 Δεκέμβρη.

Κανένα νόμο όμως δεν μπορεί να εξεγείλει η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ και να τον κερδίσει ότι την απεργία την πραγματοποιήσει με αφετηρία την πρόσβαση και καλύτερηση του θιστικού επιπέδου των εργαζομένων.

Αυτοί που συμφωνήσαν με το κατάντομο «Σύμφωνο εμπιστοσύνης προς το 2000», αυτοί που επετρόνησαν εκ νέου στον τραπέζι του διαλόγου της απάτης, σαν τον δολοφόνο στον τόπο του εγκλήματος, μόνο νέα δεινά μπορεί να

προσφέρουν στην εργατική τάξη.

Η απεργία έγινε από την μια κάτω από την πίεση του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος και από την άλλη για να ριξουν στάχτη στα μάτια των εργαζομένων να κρύψουν την πρόδοσία τους και να συνεχίσουν να λειτουργούν σαν βάλιδια εκτόνωσης των αγωνιστικών τους διαθέσεων.

Γι' αυτό και η αλλαγή του συσχετισμού των δυνάμεων στο συνδικαλιστικό κίνημα κρινεται σήμερα επιβεβαιωμένη.

Η απόφαση της Ομοσπονδίας της Διοικήσεως της Ομοσπονδίας που έγινε στις 6 Δεκέμβρη μεταξύ άλλων τόνει:

«Ξεπερνώντας τα όποια προβλήματα παρουσιασθούν στην δράση μας, παίρνουμε μέρος στην ανταρταγική απεργία, όπως και την προηγούμενη στις 23 Νοεμβρη, την μετατρέπουμε σε απεργία καταδίκης της κυβερνητικής, ανταρταγικής, αντιλαϊκής πολιτικής, αφαιρώντας κάθε προσπάθεια ενωτισμού της κινητοποίησης από την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, αποκαλύπτουμε τη συμβιβαστική της στάση και τη σύμμορφή της στην οργή των εργαζομένων μέσω του «Κοινωνικού διαλόγου». Ανοίγουμε πλατιά συζήτηση με τους εργαζομένους για το συνδικαλιστικό κίνημα και την αναγκαιότητα της αλλαγής των συσχετισμών σ' αυτό υπέρ των ταξικών δυνάμεων.

Καταγγέλλουμε τον ανταρταγικό - αντιλαϊκό προτύπο ορισμό που για άλλη μια χρονιά βάθει βαθιά το χέρι στις τσέπες των εργαζομένων, μειώνει τις διατάξεις κοινωνικού χαρακτήρα (υγεία, παιδεία, κατοικία) και δίνει απόληχρα νέα προνόμια και κερδή στην πλουτοκρατία.

Απαιτούμε ριζική αντιμετώπιση της ανεργίας - σταθερά απασχόληση.

Σύνταξη στα 55 για τα θάρια και 60 γενικά.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΞΗ των υπέρ αγώνων των ενσήμων.

Νομοθέτηση του 7ώρου - 35ώρου.

Κατάργηση του άρθρου 26 του Ν. 2520.

Κατάργηση των αντισταθμιστικών νόμων.

ΑΥΞΗΣΗ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ.

Κανονιστικές συλλογικές συμβάσεις.

Στη διάρκεια του δμήνου Οκτώβρη - Νοέμβρη ο κλάδος μας βρέθηκε τρεις φορές στους γνώριμους γι' αυτόν δρόμους του Αγώνα, για την υπεράσπιση και διύρυνση των κατακτήσεών του.

Χαρακτηριστικό των απεργιακών μας κινητοποιήσεων 14 Οκτώβρη - 23 Οκτώβρη (Παναγειακή) - 13 Νοέμβρη, ήταν οι μεγάλες συγκεντρώσεις που πραγματοποιήθηκαν στις περισσότερες πόλεις της χώρας. Ιδιαίτερα οι απεργιακές συγκεντρώσεις στις 14 Οκτώβρη ήταν από τις μεγαλύτερες και δυναμικότερες των τελευταίων χρόνων.

Αυτό έρχεται να επιβεβαιώσει ότι δυνατόν οι αντιτάσεις στον κλάδο, ότι όλα και νέα τμήματά του κατανόουν την ανάγκη της πάλης για τη διατήρηση των κατακτήσεών μας, για προώθηση και λύση των καινών αιτημάτων που σήμερα έντονα προβάλλουμε.

Πρέπει όμως οι δείκτες συμμετοχής στις συγκεντρώσεις, εκεί που κυρίως καθορίζεται η διάθεση και η αποφασιστικότητα του κλάδου για αγώνα, να ανθούν ακόμη περισσότερο χωρίς αναστολές, και με πιο έντονα ρυθμούς.

Μόνο έτσι θα σπάσουμε την αδιέλαση της κρίσεως, θα την υποχρεώσουμε σε αναδίπλωση και λύση αιτημάτων μας και παράλληλα μέσα από την κοινή μας δράση με άλλους εργαζομένους, μαζί με αυτούς που στον ίδιο αγωνιστικό θηματικό φρεσκόμαστε, θα την αναγκάσουμε σε υποχώρηση από τους βαθιά ανεργιακούς της στόχους και επιλογές που σχεδιάζει από κοινού με την ντόπια και ξένη πλουτοκρατία και τις συμβιβασμένες συνδικαλιστικές πλειοψηφίες, ΓΣΣΕ και ΑΔΕΔΥ.

Κατά τη διάρκεια της απεργιακής συγκέντρωσης του κλάδου στις 14 Οκτώβρη, αντιπροσώπει της Ομοσπονδίας συναντήθηκε με τον υφυπουργό κ. Φαριμάχι (ο υπουργός Εργασίας απουσίαζε στο εξωτερικό).

Της απαντήσεως του υφυπουργού κ. Φαριμάχι στα αιτήματά του του θέσαμε περματηρήρια ή αλλιώς στην εξουσία και σημειώσαμε τον νέα πρόκληση απέναντί στον κλάδο.

Στο αιτήματά μας για την κατάργηση του άρθρου 26 του Ν. 2520 που ψηφίστηκε στις 28.7.97 και μείναι την ασφάλισή μας κατά 50%, ο υπουργός απάντησε ότι «είναι επιλογή της κυβέρνησης, αλλά το δικαίωμα των όποιων επιλογών μας το έδωσε ο λαός και συνεχώς λέγοντας ότι «για το νέο σύστημα ασφάλισης των οικοδόμων υπάρχουν και διαφορετικές απόψεις», εννοώντας αυτές των κατασκευαστών και κάνοντας πλέον ολοκλήρωτο ότι η κυβέρνηση σ' ορίζει στην ανατροπή του νέου τρόπου ασφάλισης και την επιστροφή της ασφάλισής μας στην αλιότητα της.

Στο αιτήματά μας για την ανηγνώριση και διανομή των υπέρ αγνώστων, δήλωσε ότι η κυβέρνηση δεν το στήριζει καθόλου, ενώ το σύνολο των ασφαλιστικών αιτημάτων μας το παρέπεμψε στο σκεπτικό του «οικονομικού διαλόγου», που με εργαλείο της το πρόταξι Σπέρδιου για το Ασφαλιστικό αναλαμβάνει τον ακροατηρισμό των κατακτημένων και δικαιωμάτων μας.

Η ανατριχιαστική έκθεση Σπέρδιου, έκθεση - λαμπήροσ για το Ασφαλιστικό που έγινε κάτω από τη εντολή του ίδιου του πρωθυπουργού προέβλεπε μεταξύ άλλων:

- Αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης για άνδρες και γυναίκες στα 65, σε πρώτη μάλιστα φάση.
- Κατάργηση του θεσμού των βαρέων

ΟΙ ΑΠΕΡΓΙΕΣ 14 ΟΚΤΩΒΡΗ, 23 ΟΚΤΩΒΡΗ ΚΑΙ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Δίκιο θα βρούμε στη δύναμή μας

και ανθλητικών επαγγελματιών.

- Μείωση των συντάξεων.
- Ακροατηρισμό των αναπηρικών συντάξεων.

• Αφαίρεση του δικαιώματος στις χίρες να παίρνουν τη σύνταξη του σιζήτου κλπ.

Η πορεία της συγκέντρωσης μετά τη συνάντησή με τον υφυπουργό πήγε στη Βουλή όπου αντιπροσώπει της Ομοσπονδίας κατέθεσε το ψήφισμα της συγκέντρωσης στα πολιτικά κόμματα με τα αιτήματά του κλάδου, ψήφισμα καταγγελίας της κυβέρνησεως για τον συνεχίζόμενο ανεργιστικό της και την τρομοκρατία σε βάρος των αγρότων με τις δικές και καταδικές τους από τα αγροτοδικεία, καθώς και ψήφισμα για τη νεκρανάσταση του συνδικαλιστικού της ασφάλειας, που μας γυρνάει δεκαετίες πίσω, καταδικάζοντας στην συνείδηση της εργατικής τάξης και του λαού μας.

Μετά το τέλος της πορείας μεγάλος αριθμός συνυπόδη, με επικεφαλής τη Διοίκηση της Ομοσπονδίας και τις Διοικήσεις των Συνδικάτων Αθήνας, Πειραιά, προχώρησε σε έντονη διαμαρτυρία προς το πρόεδρο της ΓΣΣΕ και συγκεκριμένα στον πρόδρο Πολυζωπούλου, δηλώνοντάς του ότι τους απαγορεύουμε να διαπραγματεύονται κατακτήσεις και δικαιώματά μας, που ήρθαν ως αποτέλεσμα σκληρών και επίμονων αγώνων δεκαετιών και απαιτήσεως την αποχώρηση της ΓΣΣΕ από τον διάλογο της απάτης.

Στις 13 του Νοέμβρη, στη διάρκεια της απεργιακής συγκέντρωσης, αντιπροσώ-

πει της Ομοσπονδίας μας συναντήθηκε με τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, κ. Παπαϊωάννου.

Η αντιπροσώπει ζήτησε απαντήσεως στα προβλήματά του με υπόμνημά της η Ομοσπονδία του είχε καταθέσει την Παρασκευή 7 του Νοέμβρη και αφορούσαν:

- Τη σύνταξη στα 55 για τα βαρέα και 60 γενικά.

- Την αύξηση των συντάξεων (επανωροφά τον 20 ημερομίσθιο ανειδίκευτο εργατή στις καλύτερες συντάξεις, κλιμακωτή αύξηση των συντάξεων μετά τα 4.050, 3% ανά 300 ετήσια).

- Την αναγνώριση και διανομή των υπέρ αγνώστων ενσημών.

- Την κατάργηση του άρθρου 26 του Ν. 2520 που ανατρέπει το σημερινό τρόπο ασφάλισης του οικοδών.

- Την κατάργηση των ανασφαλιστικών υνών.

Ο υπουργός και ενώ μέχρι σήμερα αρνιόταν να σκησήσει το οποιοδήποτε αιτήματά μας, κάτω από το θάρος των απεργιακών μας αγώνων, αναγκάστηκε σε αναδίπλωση, αποδέχόμενος να υπάρξει σε επόμενες μέρες συνάντησή με την Ομοσπονδία και επανεξέταση του αιτήματός μας.

- Για κατάργηση του άρθρου 26 και

- Αναγνώριση των υπέρ αγνώστων ενσημών.

Σε ό,τι αφορά την αναγνώριση και διανομή των υπέρ αγνώστων ενσημών, πρέπει να τονίσουμε ότι η δέσμευση του

υπουργού για επανεξέταση του αιτήματός μας, εκτός από την πίστη του κλάδου, οφείλεται και σε πρόταξη της αντιπροσώπει της Ομοσπονδίας που έγινε στη προσπάθεια μερικής προώθησης του αιτήματός μας.

Συγκεκριμένα: Δηλώνοντας εκ των προτέρων ότι η πρόταξη σε κλιμακωτή περίπτωση δεν δηλώνει την παράτηση του κλάδου από το αιτήμα για απόδοση του σύνταλου του λογαριασμών των υπέρ αγνώστων ενσημών και ακόμη ότι για να συζητηθεί, πρέπει να τύχει της έγκρισης της Διοικήσεως, πρότεινε μέρος του λογαριασμού να διατεθεί άμεσα σ' αυτούς τους συνυπόδη, που σήμερα είναι πάνω από 58 χιλιάδες και δεν έχουν προϋποθέσεις συνταξιοδότησεως, καθώς και σ' αυτούς που συμπληρώνουν το 54ο έτος της ηλικίας τους.

Ο υπουργός μετά απ' αυτήν την παρέμβαση δέχθηκε να συζητήσει το αιτήματάς μας.

Κατά τη διάρκεια της ίδιας συνάντησεως με την αντιπροσώπει της Ομοσπονδίας, ο υπουργός δήλωσε ότι:

Καταργείται η διάταξη του άρθρου 54 του Ν. 2084 που πρόβλεπε τη μείωση των επικουρικών συντάξεων στο 20% της κύριας σύνταξης που θα ίσχυε από 1.1.98, καθώς και η διάταξη του άρθρου 48 για αύξηση των ορίων συνταξιοδότησεως κατά έξι μήνες κάθε χρόνο, για όσους έχουν συνταξιοδοτηθεί 35ετία και 10.500 ετήσια και θγαίνουν σε σύνταξη στα 58.

Δεν πέρασαν όμως καλά - καλά 20 μέρες

ΩΡΗ ΚΑΙ 13 ΝΟΕΜΒΡΗ ΑΤΑ ΤΟΥΣ

μόνο, όταν στηριχτούμε

και η κυβέρνηση επιβεβαιώνοντας για άλλη μια φορά την αναισιωπατία της, αντιπαθεί το άρθρο 54, του Ν. 2084 για τις επικουρικές συντάξεις, όμως με τροπολογία στο νομοσχέδιο «Μέτρα κατά της εισφοροδιαφυγής», διατηρεί το δικαίωμα να καθοριστεί με Υπουργική Απόφαση(!) το ύψος των επικουρικών συντάξεων.

Αυτό σημαίνει κατάρρευση για την κυβέρνηση.

Συνάδελφοι,
Το ό τι αναγκάζονται και σηζήτουν μαζί μας έστω και μέρος των ατιμιάτων μας, οφείλεται στην αποφασιστικότητα που διακρίνει τους αγώνες του κλάδου.

Αν όμως πιστεύουν ότι με μακροχρόνους και χωρίς αντίκρισμα συζητήσεις και διάφορα τεχνάσματα θα μας αποπροσανατολίσουν ξεγελούνται.

Στη συνάντησή που θα πραγματοποιηθεί τις επόμενες μέρες, θα φανούν και οι πραγματικές προθέσεις της κυβέρνησης και από τις απαντήσεις της θα εξαρτηθεί και η δική μας στάση.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, και μισρούτα στην επίθεση που δεχόμαστε, δεν πρόκειται να σταματήσουμε τους αγώνες για την υπεράσπιση και διεύρυνση των κατακτήσεών μας.

Συνάδελφοι,
Η προώθηση και λύση των ασφαλιστικών και εργασιακών μας προβλημάτων, η ριζική αντιμετώπιση της μισότιγας της ανεργίας, δεν θα μπορούσαν να έρθουν από τη μια στιγμή στην άλλη. Με δεδομένο τον αντερητικό αντιδραστικό χαρα-

κτήρα της κυβέρνησης, ο αγώνας μας, που πρέπει να χαρακτηριστεί τόσο να μοιάσουν ολόκληρο τον κλάδο, θα είναι μακρός, δύσκολος και επίμονος και από την έντασή του και την αποφασιστικότητά του θα εξαρτηθεί η επίταξη των σχέσεων μας.

Αυτός ο διαρκής αγώνας στον οποίο πρέπει να επικεντρωθούμε χωρίς αναστολές και ταλαντώσεις, δεν σημαίνει ότι έχει τα ίδια χαρακτηριστικά με τον αγώνα αντίστασης που πρέπει να κάνουμε, για να αντιμετωπίσουμε την επίθεση που δεχόμαστε ενάντια στα εργασιακά - ασφαλιστικά μας δικαιώματα, στη διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης.

Αυτός ο αγώνας πρέπει να πάρει άλλα χαρακτηριστικά, τα χαρακτηριστικά της άμεσης ριζικής και σύγκρουσης. Εδώ δεν χωράει το στοιχείο της υπομονής, αλλά της άμεσης σύγκρουσης και της αποφασιστικότητάς που πρέπει να μας διακρίνει, για να μην μας οδηγήσουν σε έναν νέο εργασιακό μεσοαιώνα.

Σήμερα που εργασιακά, ασφαλιστικά, κοινωνικά μας δικαιώματα μακρινό στην μασοχηρική προκοπή κλινική, κανείς δεν έχει το δικαίωμα να μείνει αδιάφορος ή διατικτικός.

Για να αντιμετωπίσουμε τις ώρες που ζούμε, τις μέρες που έρχονται, ΕΝΑΣ ΔΡΟΜΟΣ ΥΠΑΡΧΕΙ, της στρατεύσης και του αγώνα. ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ εμείς υποστηρικμένοι και πρέπει να τον διαδύσουμε ΟΛΟΙ.

Οι προτάσεις μας για τα υπέρ αγνώτων

Το υπόμνημα που στάλθηκε στον υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων με ομόφωνη απόφαση της Διοίκησης για την αναγνώριση και διανομή των υπέρ αγνώτων ενοσήμων.

Κύριε υπουργέ,

Στην τελευταία μας συνάντηση στις 13 Νοεμβρίου 1997 από τη μεριά μας και σε μια προσπάθεια μερικής προώθησης του αιτήματός μας για αναγνώριση και διανομή των υπέρ αγνώτων ενοσήμων, σας κάναμε συγκεκριμένη πρόταση, πρόταση που όπως επιδόθηκε και από τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας, για να συζητηθεί, πρέπει να τύχει της έγκρισής, αλλά και θεμελίωσης από τα όργανα της Ομοσπονδίας.

Η πρόταση που προφορικά διατυπώσαμε, ανέφερε μέρος του λογαριασμού των υπέρ αγνώτων ενοσήμων να δεσφεί διώσει στους συνδεδεμένους μας οικοδόμους που συμπλήρωσαν το 58ο έτος της ηλικίας τους, καθώς και σ' αυτούς που έχουν συμπληρώσει το 54ο έτος της ηλικίας τους.

Η υλοποίηση της πρότασής μας, που δεχτήκατε να συζητηθεί και σε καμία περίπτωση δεν θίγεται την παράτησή μας από το αίτημα για απόδοση του συνόλου του λογαριασμού των υπέρ αγνώτων ενοσήμων στους οικοδόμους και την αγωνιστική διεκδίκησή του, θα δώσει τη δυνατότητα συνταξοδότησης σε μέρος των συνδεδεμένων μας, που πληρούν ή έχουν περάσει τα όρια συνταξοδότησης και σήμερα όχι με δική τους ευθύνη, αλλά για άλλες αιτίες και άλλων ευθύνων, που αναφέρονται και στο υπόμνημα που εκ νέου σας επισυνάψαμε, θα υποχρεωθούν ή και σήμερα υποχρεώνονται να εργαζούνται πέρα από κάθε όριο συνδράσημης αντοχής για την επίβουσή τους.

Κύριε υπουργέ,

Η πρόταση μας που σήμερα γίνεται συγκεκριμένη και αφορά την αναγνώριση ημερών εργασίας σε περιορισμένο αριθμό εργατοεπαγγελματιών οικοδόμους περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

α. Εφόσον συμπλήρωσαν την ασφαλισία του ΙΚΑ 2.500 ημερησίου και από αυτό το 70% πραγματοποιήθηκαν σε απασχόληση προβλεπόμενα από τον κανονισμό Βαρέων και Ανθυγιεινών επαγγελματιών οικοδόμους με τους εργατοεπαγγελματίες οικοδόμους και αφού τουλάχιστον για μια δεκαεταετία συνεχώς ή διακομιέντως εξασκούσαν το επάγγελμα του οικοδόμου, οι αναγνωριζόμενες ημέρες εργασίας να είναι τριπλάσιες από τις συμπληρωμένες με τον παλαιότερο επαγγελματικό χρονικό διαστήμα να θεμελιώνονται συνταξοδότησε δικαίωμα λόγω γήρατος (4.500 ημερησίου).

β. Δια τους εργατοεπαγγελματίες οικοδόμους που από 1.1.1998 συμπληρώσουν το 54ο έτος της ηλικίας τους, προτείνουμε:

α. Εφόσον από την έναρξη της περιόδου ασφάλισής τους μέχρι και το έ-

τος 1997 έχουν ως ελάχιστο αριθμό ημερησίων στην ασφάλισή 2.000 ημερησίου, απ' αυτά το 70% σε αποσπασμένες προβλεπόμενες από τον κανονισμό Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών σχετικά με τους εργατοεπαγγελματίες οικοδόμους και αφού τα τελευταία 15 χρόνια εξασκούσαν το επάγγελμα του οικοδόμου, να τους αναγνωρίζονται τόσες ημέρες εργασίας, ώσπε:

α. Γ'ι' αυτούς που την 1.1.98 συμπλήρωσαν το 54ο έτος της ηλικίας τους, ο συνολικός αριθμός πραγματοποιηθέντων στην ασφάλισή ημερησίων και αναγνωριζόμενων ημερών να ανέρχεται στις 4.100.

β. Γ'ι' αυτούς που την 1.1.1998 συμπλήρωσαν το 55ο έτος της ηλικίας τους σε 4.200.

γ. Γ'ι' αυτούς που την 1.1.1998 συμπλήρωσαν το 56ο έτος της ηλικίας τους σε 4.300.

δ. Γ'ι' αυτούς που την 1.1.1998 συμπλήρωσαν το 57ο έτος της ηλικίας τους σε 4.400.

Είς τα ανωτέρω προθέτουμε: Και για τις δύο περιπτώσεις 1 και 2:

α) Σε όσους αναγνωρισθούν ημέρες εργασίας, ανεξάρτητα αν το σύνολο των ημερησίων τους και μετά την αναγνώριση δεν έχει πραγματοποιηθεί σε οικοδόμους εργασίας, για την τελευταία δεκαετία να απαιτούνται 500 ημερησίου.

β) Τα αναγνωριζόμενα ημερησίου να παίρνονται υπόψη και η τη θεμελίωση προϋποθέσεων συνταξοδότησης από το Επικουρικό τμήμα (ΙΚΑ-TEAM).

γ) Η δυνατότητα εργατοεπαγγελματιών οικοδόμους σε περίπτωση που δεν συμπληρώσουν τις προϋποθέσεις για αναγνώριση των υπέρ αγνώτων ενοσήμων να κάνουν χρήση τις ημέρες αθροιστικές τους ή του ατυχημάτων, εφόσον το ατύχημα ή η ασθένεια ανέρθει κατά τη διάρκεια απασχόλησής τους σε οικοδόμους εργασίας.

δ) Την δυνατότητα αναγνώρισης των υπέρ αγνώτων ενοσήμων να έχουν και ευρισκόμενοι σε προσωρινή αναπηρία να δεν έχουν τις απαραίτητες προϋποθέσεις συνταξοδότησης λόγω γήρατος.

ε) Ο υλοποίησης τμήτς των ημερησίων που θα αναγνωρισθούν να βασίζεται στο ημερησίο του ανεξαιρέτου του έτος της περσόδου 1990 χωρίς καμία επάρθρωση του δικαιούχου.

Κύριε υπουργέ,

Με βάση τη δέσμευσή σας, ότι θα συζητηθεί μαζί μας συγκεκριμένη μας πρόταση που θα αφορά την αναγνώριση και διανομή μέρους των υπέρ αγνώτων ενοσήμων, καθώς και για το άρθρο 28 του Ν. 2550, ζητούμε το συντομότερο συνάντησή μαζί σας.

Μάθετε πότε δικαιούμαστε σύνταξη από το ΙΚΑ

Στο προηγούμενο φύλλο της «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗΣ» γράψαμε σχετικά με τις παροχές σε χρέμα και είδος από το ΙΚΑ.

Σ' αυτό το φύλλο θα ασχοληθούμε με τις συντάξεις δηλαδή τι συντάξεις υπάρχουν, πότε παίρνουμε, ποιος είναι οι προϋποθέσεις κ.λπ.

Όπως είχαμε γράψει και προηγουμένα οι εισφορές που πληρώνουν οι εργοδότες και εμείς στο ΙΚΑ και ανήκουν στα κλάδους και οργανώσεις. Για τον κλάδο σύνταξης από τις εισφορές που πληρώνονται αντιστοιχεί 20% (δηλαδή για κάθε 100 δρχ. αντιστοιχούν 20 δρχ.), από το ποσοστό αυτό ο εργοδότης πληρώνει 13,33% και ο εργαζόμενος 6,67% (για τη συμμετοχή μας στις εισφορές μην ξεχνάμε το αναλυτικό σημείωμα που έχουμε στο προηγούμενο φύλλο της «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗΣ»).

Επίσης για την επικουρική μας σύνταξη από το ΙΚΑ-TEAM καταβάλλονται συνολικά 8,94%, απ' αυτό το 4,69% είναι το εργοδότη και το 4,25% το εργαζόμενο.

Καταρχήν νομίζουμε ότι πρέπει να καταγράψουμε μερικά από τις συντάξεις που δικαιούμαστε: α) Παλιές σύνταξεις, β) Σύνταξη θανάτου, γ) Αναπηρική σύνταξη, δ) Από εργατικό ή εξωεργατικό ατύχημα, ε) Μεϊωνήν σύνταξη γήρατος, στ) Επικουρική σύνταξη.

Οι γενικές προϋποθέσεις για σύνταξη γήρατος είναι οι εξής:

Για σύνταξη στα 60 για τις γυναίκες και 65 χρόνια για τους άνδρες, χρειάζονται 4.500 ένσημα. Για τη δημογραφία των 4.500 ένσημων λαμβάνονται υπόψη οι ημέρες που ο ασφαλισμένος πήρε σύνταξη αναπηρίας ή μερικής αναπηρίας μέσα στην τελευταία δεκαετία (όχι όμως και από επίδομα αναπροσανατολισμού), επίσης 200 ημέρες από ασθένειες και 200 από τακτική ανεργία, πάλι την τελευταία δεκαετία.

Οι ίδιες προϋποθέσεις ισχύουν και για σύνταξη στα 62 για τους άνδρες και 57 για τις γυναίκες με 10.000 ένσημα.

Σύνταξη στα 58 χρόνια μπορεί να πάρει οποιοσδήποτε εργαζόμενος, αφού έχει συμπληρώσει 35ετία και 10.500 ένσημα στην υπαγωγή στο ΙΚΑ, ανεξάρτητα αν είναι οικοδομικά, βαρέα ή μετράκι κ.λπ. Σ' αυτή την περίπτωση προσημειώνω για τη συμπλήρωση των 10.500 ο χρόνος σφράγισης και ο

Η περιφρούρηση της ασφάλισής μας και η διεύθυνση των δικαιωμάτων μας είναι ζήτημα ζωής για τους οικοδομείς (η φωτογραφία από τον εργοτάξιο στο νέο αεροδρόμιο Σπάρτης)

χρόνος ασθένειας, αφού ο εργοδότης έχει πληρώσει τις ανάλογες εισφορές. Κάθε άλλος χρόνος που αναγνωρίζεται σε άλλες περιπτώσεις στην παραπάνω περίπτωση δεν αναγνωρίζεται.

Σημειώνουμε ότι για την παραπάνω περίπτωση με το Νόμο 2084 καταργείται και από 1.1.1998 αυξάνεται 6 μήνες κάθε χρόνο μόνο για τους άνδρες μέχρι να φθάσουν στα 60. Με υπουργική απόφαση προσωρινά έχει παύσει.

Για τα βαρέα οι άνδρες είναι στα 60 και οι γυναίκες στα 55 χρόνια, οι ημέρες ασφάλισής 4.500.

Απ' αυτές υπογραμμικά οι 3.600 βαρέα και 1.000 την τελευταία δεκαετία πριν τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας. Αυτά είναι πραγματοποιήσιμα ένσημα και όχι πλασματικά ή εξαγορασμένος χρόνος εργασίας.

Στην παραπάνω περίπτωση συνυπολογίζεται και ο χρόνος εργασίας και την ένταξη κάποιου επαγγελματία στα βαρέα, αφού τον εξαγοράσαμε με την καταβολή της κάθε μήνα ποσού εισφοράς 3,60% επί του ημερομίσθου του συνδικαλιστού εργάτη. Αυτό συμβαίνει, αφού αποδειχθούμε με στοιχεία δουλειάσε σ' αυτό το επάγγελμα.

Επίσης αν έχουμε τις βασικές, δηλαδή 3.600 ένσημα και 1.000 την τελευταία δεκαετία, μπορεί να γίνει εξα-

γορά στρατιωτικής θητείας και κάθε άλλος χρόνος ασφάλιστος που αναγνωρίζεται από το ΙΚΑ. Ακόμα λαμβάνονται υπόψη οι ημέρες που ο ασφαλισμένος πήρε σύνταξη αναπηρίας την τελευταία δεκαετία, 200 ημέρες από ασθένεια και 200 από τακτική αποδότηση, πάλι την τελευταία δεκαετία.

Μειωμένη σύνταξη γήρατος

Για τους άνδρες 60, τις γυναίκες 55 χρόνια. Ημέρες ασφάλισής 4.500 από τις οποίες 100 τουλάχιστον τον κάθε χρόνο την τελευταία πενταετία. Το ποσό της σύνταξης σ' αυτή την περίπτωση θα είναι

με μειωμένο κατά 1/200 ή 0,5% για κάθε μήνα που λείπει από την πλήρη σύνταξη που θα παίρναμε στα 65 οι γυναίκες και 60 χρόνια οι άνδρες. Πρακτικά αυτό σημαίνει, ότι από την πλήρη σύνταξη αφαιρείται το 30%, αν παίρναμε δηλαδή 100.000 δρχ. σύνταξη σ' αυτή την περίπτωση θα πάρουμε 70.000 δρχ.

Δικαιολογητικά:
Για όλες τις παραπάνω περιπτώσεις χορήγησης σύνταξης γήρατος απαιτούνται τα εξής δικαιολογητικά:

- Αίτηση και υπεύθυνη δήλωση από τον ασφαλισμένο ή το νόμιμο εκπρόσωπό του. Το σχετικό έντυπο δίνεται ταίρι στο ΙΚΑ.

Σε περίπτωση που ο ασφαλι-

σμένος εξακολουθεί να εργάζεται και μετά την υποβολή της αίτησης για συνταξιοδότηση, απαιτείται επαλήθευση και βεβαίωση του εργοδότη σχετικά με το ύψος των αποδοχών του.

- Ασφαλιστικά βιβλιάρια.
- Φωτοαντίτυπα της αστυνομικής ταυτότητας.
- Αληθινική πράξη γάμου, σε περίπτωση που υπάρχει σύζυγος, που δεν εργάζεται ή δεν συνταξιοδοτείται.
- Φωτοαντίτυπα αστυνομικής ταυτότητας των παιδιών που είναι κάτω των 18 ετών ή ληξιαρχική πράξη γέννησης σε περίπτωση που δεν έχει εκδοθεί αστυνομική ταυτότητα.

Για φοιτητές μέχρι 24 ετών απαιτείται πιστοποιητικά σπουδών Τριτοβάθμιας Εκπαί-

δεύσης.

Πρώτες δικαιολογητικά ειδικών περιπτώσεων:
• Σε περίπτωση σύνταξης λόγω 35ετίας, απαιτείται επαλήθευση του εργοδότη για δικαιοσύνη της αποδότησης.

• Στα βαρέα και ανήλικα, Απλήρωτες εργοδότη και ασφαλισμένου σχετικά με την ειδικότητα του ασφαλισμένου πριν την υπαγωγή του στα βαρέα και ανήλικα.

Σύνταξη γήρατος μητέρας με ανήλικα παιδιά

Οι προϋποθέσεις σ' αυτή την περίπτωση είναι να έχει πραγματοποιήσει 5.500 ημέρες ασφάλισής, να είναι 55 χρόνων

Σε περίπτωση θανάτου του ασφαλισμένου απονέμονται ούσαξη στα μέλη της οικογένειάς του. Δικαιούχοι είναι:

- Η χήρα ούζυγος.
- Η χήρα ή ο ίδιος γήρος ούζυγος με τις ίδιες προϋποθέσεις.
- Παιδιά κάτω των 18 ετών που δεν εργάζονται ή μέχρι 24 ετών, εφόσον σπουδάζουν στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση. Επίσης παιδιά που είναι άνηθοι και σκηνικά για κάθε εργασία, εφόσον η ανικανότητα έχει αρχίσει πριν το 18ο ή το 24ο έτος.
- Εγγονοί και προγονοί ορφανοί από γένους, εφόσον η συντηρητική τους βάρηνη τον έχαναν κατά το χρόνο του θανάτου.
- Οι γονείς, εφόσον η συντηρητική τους βάρηνη τον θανάτω.
- Η χήρα ή ο γήρος δεν δικαιούνται ούσαξη θανάτου:
- Εάν ο θάνατος έπληθε, πριν να περάσουν 6 μήνες από την τέλεση του γάμου.
- Αν ο γάμος πραγματοποιήθηκε, ενώ ο θάνατος ήταν ήδη υπαρκτός, η χήρα ή ο γήρος δεν δικαιούνται ούσαξη, στην περίπτωση που ο θάνατος πέθανε πριν τη συμπλήρωση 24 μηνών από το γάμο.

Οι παραπάνω εξαιρέσεις δεν ισχύουν και η χήρα δικαιούται ού-

Η σύνταξη λό

- νταξη.
- Ο θάνατος οφείλεται σε ατύχημα (εργατικό ή μη).
- Υφιστάμενο του γάμου γεννήθηκε ή νομισματοδόθηκε παιδί.
- Κατά το χρόνο του θανάτου βρίσκεται σε κατάσταση εγκυμοσύνης.

Προϋποθέσεις:

Για να δοθεί ούσαξη στα δικαιούχα μέλη της οικογένειάς παρέει ο θάνατος να έχει πραγματοποιήσει τις ημέρες ασφάλισής με εκ των παρακατω περιπτώσεων:

Ημέρες Ασφάλισής

- α. 4.500 Οποσδήποτε.
- β. 1.500 Από τις οποίες 300 τον τελευταίο πριν το θάνατο πε-

Αναπηρική σύνταξη δικαιούται όλοι οι εργαζόμενοι που κρινόταν ανίκανοι να εργασία από τις υγειονομικές επιτροπές του ΙΚΑ και έχουν τις απαραίτητες ασφαλιστικές προϋποθέσεις. Ο βαθμός αναπηρίας καθορίζει και το ύψος της σύνταξης. Δηλαδή με αναπηρία 80% και άνω θεωρείται βαριά αναπηρία και παίρνουμε πλήρη σύνταξη, με ποσοστά 67-79,9% θεωρείται συνήθης και παίρνουμε το 3/4 της πλήρους σύνταξης και από 50-66,9% θεωρείται μερική αναπηρία και παίρνουμε το 50% της πλήρους σύνταξης.

Οι προϋποθέσεις για σύνταξη αναπηρίας από κοινή νόσο είναι οι εξής:

• Να έχουμε 4.500 ημέρες ασφαλιστικής ανεργίας, τότε πραγματοποιούνται. Αν δεν έχουμε αυτή την προϋπόθεση, τότε στην επόμενη που είναι τουλάχιστον 1.500 ημέρες ασφαλιστική, από οι οποίες οι 600 την τελευταία πενταετία πριν την αναπηρία. Αν δεν έχουμε και αυτή την προϋπόθεση, τότε στην επόμενη ο που υπολογίζεται ανάλογα με

Οι αναπηρικές συντάξεις

Ετος ηλικίας	Ημέρες ασφάλισης	Ετος ηλικίας	Ετος ηλικίας
21	300	38	2.340
22	20	39	2.460
23	540	40	2.580
24	660	41	2.700
25	780	42	2.820
26	900	43	2.940
27	1.020	44	3.060
28	1.140	45	3.180
29	1.260	46	3.300
30	1.380	47	3.420
31	1.500	48	3.540
32	1.620	49	3.660
33	1.740	50	3.780
34	1.860	51	3.900
35	1.980	52	4.020
36	2.100	53	4.140
37	2.220	54	4.260

την ηλικία και τις ημέρες ασφαλιστικής. Ξεκινάει την περιποίηση ταξίδια ο πινακας που δημοσιεύουμε δίπλα.

Επίσης, σε όλες τις περιπτώσεις αναπηρικής σύνταξης για τη συμπλήρωση των απαι-

τούμενων ημερών ασφάλισης λαμβάνονται υπόψη ο χρόνος καταβολής εισφορών αναπηρίας και ο χρόνος συνταδοθετικής μερικής αναπηρίας.

Προσθήκη, ο' αυτή την περίπτωση, αν υπάρχει κενό μεταξύ του χρόνου μερικής αναπηρίας ή του επιδόματος αναπροσαρμογής, με διοικητική επίταξη το 800 ημερών της τελευταίας ανεργίας μετράνε από τότε που κανονική την αίτηση για αναπηρική σύνταξη.

Προϋπόθεση είναι, να έχει ο θάνατος 4.050 έσοδα, στο ποσό είναι 1.500 και 300 την τελευταία πενταετία. Σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου η σύνταξη μεταβιβάζεται στη χήρα, όπως και στην κύρια σύνταξη.

Οι αναπηρικές συντάξεις με ορισμένες προϋποθέσεις μοιραζόμαστε.

Σύνταξη από εργατικό ατύχημα

Για να πάρουμε σύνταξη αναπηρίας από εργατικό ατύχημα αρκεί και για μόνο ημέρα ασφαλιστική, ανεξαρτήτως του ορίου ηλικίας του ασφαλισμένου. Εργατικό ατύχημα θεωρείται αυτό που συμβαίνει στην εργασία, είτε διαδρομή για μεταφορά ή επιστροφή από αυτή. Προσθήκη, το ατύχημα πρέπει να το δηλώσουμε στο πλησιέστερο ΙΚΑ, το ανώτερο 5 ημέρες από το έτος, σε ειδικές περιπτώσεις μπορεί να είναι περισσότερο.

Σύνταξη αναπηρίας από εξεργατικό ατύχημα

Εξεργατικό ατύχημα θεωρείται κάθε άλλο ατύχημα που δεν έγινε στον τόπο εργασίας. Οι προϋποθέσεις είναι το 1/2 των ημερών εργασίας που απαιτούνται για αναπηρική σύνταξη από κοινή νόσο.

Επικουρική σύνταξη από το ΙΚΑ - TEAM

Όπως είναι γνωστό σε όλους, ύστερα από σοβαρούς αγώνες της Ομοσπονδίας και των Συνδικάτων καταφέραμε τη συγχώνευση του επικουρικού ταμείου ΤΕΑΕΔΕ στο ΙΚΑ - TEAM. Οι προϋποθέσεις συνταδοσύνης από το TEAM είναι οι εξής:

- Να παίρνουμε κύρια σύνταξη από το ΙΚΑ (γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου).
- Να έχουμε συμπλήρωση 4.050 εσοδών.

Για τη συμπλήρωση της βασικής προ-

ϋποθέσεως, δηλαδή των 4.050 ημερών εργασίας, μπορούν να προμετρήσουμε, ο χρόνος στρατιωτικής θητείας, ο χρόνος στην Εθνική Αντίσταση, ο χρόνος επίδοσης λόγω ασθένειας και τακτικής ανεργίας 200 ημερών ασφαλιστική για κάθε περίπτωση την τελευταία δεκαετία, ο χρόνος σύνταξης λόγω αναπηρίας.

Σύνταξη λόγω αναπηρίας

Για σύνταξη λόγω αναπηρίας πρέπει να

έχουμε πάρει σύνταξη από το κύριο θάνατος, να έχουμε συμπλήρωσει 4.050 ημέρες εργασίας, στο ποσό είναι 1.500 και 300 την τελευταία πενταετία.

Σύνταξη θανάτου

Σύνταξη θανάτου δικαιούται η χήρα του θανόντος και τα μέλη της οικογένειας, όπως και στην κύρια σύνταξη.

Προϋπόθεση είναι, να έχει ο θάνατος 4.050 έσοδα, στο ποσό είναι 1.500 και 300 την τελευταία πενταετία. Σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου η σύνταξη μεταβιβάζεται στη χήρα, όπως και στην κύρια σύνταξη.

Προσθήκη, ύστερα από τον θάνατο που καταβάλλεται το δικαιολογητικά για τη σύνταξη γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου, καταβάλλουμε και την αίτηση για την επικουρική σύνταξη.

και για μειωμένη 50, να έχει τουλάχιστον ένα ανήλικο παιδί και να μην είναι συνταξιούχος άλλου οργανισμού κύριας ασφαλιστικής.

Ως ανήλικα παιδιά θεωρούνται όσα δεν έχουν συμπληρώσει τα 18 έτος της ηλικίας τους, δεν είναι εργαζόμενα, ανεξάρτητα αν πρόκειται για να αρκά ή υιοθετήσιμα παιδιά αρκεί η υποχρέωση να έχει γίνει η υποχρέωση στον χρόνο πριν την αίτηση για σύνταξη.

Τα παραπάνω ισχύουν και για ανιαπέρους μητέρες, διαζευγμένες, χήρες κ.λπ. Επίσης ισχύουν και για ασφαλισμένους με παιδιά ανίκανα για εργασία ανεξάρτητα από την ηλικία των παιδιών και ανεξάρτητα από το σύνθετο ή ανικανότητα (πριν ή μετά τα 18).

Σύνταξη γήρατος για τους οικοδόμους

Σύνταξη γήρατος Οικοδό-

μοι παίρνουν ο άνδρας στα 58, οι γυναίκες στα 53 χρόνια. Ημέρες ασφαλιστικής 4.500 ώρες σε οικοδομικές εργασίες, από τις οποίες 500 την τελευταία δεκαετία. Αν δεν έχουμε 4.500 ημέρες ασφαλιστικής σε οικοδομικές εργασίες, τότε πάμε σε αλτιερική προϋπόθεση, δηλαδή υποχρεωτικά 3.600 ημερών εργασίας, από τις οποίες 200 τακτικής ανεργίας πριν την υποβολή της αίτησης για σύνταξη. Ο υπό-

λοιπος ημέρες εργασίας που υπολείπονται μπορούν να συμπληρωθούν με εξαγορά της στρατιωτικής θητείας (δικαιώματα έχουμε με εξαγοράσουμε 30 ημερών το μήνα και μέχρι 2 χρόνια). Επίσης μπορεί να συνυπολογιστεί ο χρόνος ανταπικτικής σύνταξης από το 1984 και εδώ, 200 ημέρες από ασθένεια και 200 από τακτική ανεργία την τελευταία δεκαετία πριν την υποβολή της αίτησης για σύνταξη. Επίσης

μπορεί να συνυπολογιστεί κάθε χρόνο ασφαλιστικής άλλου φορέα κύριας ασφαλιστικής ΤΕΒΕ - ΤΑΕ.Κ.

Σημειώνουμε, ότι στην περίπτωση των Οικοδόμων δεν ισχύει η μειωμένη σύνταξη.

Συμπλήρωση. Όσα έσοδα είναι ο χρόνος της ζωής τους Οικοδόμους και χήρας τους εργαζόμενους η περιφρονητική της ασφαλιστικής μας και η διάρκειση των ασφαλιστικών μας δικαιωμάτων. Αν αυτό δεν πρέπει κανένας να μην πάει, κανένας να μην πάει με άλλους. Όλα μαζί για τη δικαιοσύνη της ζωής μας, για να μη μας γυρίσουν στο Μεσοπο-

γω θανάτου

νατία
21ο έτος ηλικίας
22ο έτος ηλικίας
ψ. 300 Για κάθε επόμενο έτος ηλικίας οι ημέρες αυξάνονται κατά 120 ημέρες να συμπληρωθούν 4.200 ημέρες.
Δηλαδή, σημαίνει ότι αν απαρτώς ο πινακας παραπάνω για αναπηρική σύνταξη.

« - Σε περίπτωση εξεργατικού ατυχήματος απαιτούνται οι μισές μόνο ημέρες εργασίας που αναφέρονται παραπάνω.
- Σε περίπτωση θανάτου από εργατικό ατύχημα αρκεί για μόνο ημέρα ασφαλιστική του θανόντος.»

Το σύνταξη δικαιούται τα μέλη της οικογένειας:
• Οι υπόλοιποι σύνταξη που δικαιούται ο ούζογός, είναι ίσο με το 70% του ποσού της σύνταξης που πράγματι παίρνει ο θανόν, αν ήταν ήδη συνταξιούχος, ή θα δικαιούται, αν κανένας ανάπηρος

Οχι σε δικηγόρους

Συνάδελφοι,
Πολλές φορές απευθυνόμαστε σε δικηγόρους για ζητήματα ασφαλιστικά, εργασιολογικά, κ.ά. που μας απογοητώνουν. Είναι λάθος. Η πρώτη φορά που πρέπει να χτυπήσουμε είναι του Σωματίου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί θα πάρουμε τις πληροφορίες που μας ενδιαφέρουν υπεύθυνα και χωρίς να πληρώνουμε δικηγόρους και καμία φορά και κτηνοτροφία άσχετους στο κερδίσει, που μας βάζουν σε περιπέτεια.

Αλλαγή διευθύνσεων

Η «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» έχει ταχυδρομικά σε όσους συνάδελφους το Σωματίου έχουν θέσει διευθύνσεις. Επειδή όμως πολλές φορές αλλάζουμε κατοικία, θα πρέπει να ενημερωθούμε για τη νέα διεύθυνση, ώστε να παίρουμε την εφημερίδα.

Τα αντιβόουμε το μέτωπο αγώνα

Ο πρωθυπουργός Κ. Σημίτης, με την ομιλία του στη Διεθνή Εκδήλωση Θεσσαλονίκης, είχε δώσει με σαφήνεια την εικόνα του νέου προϋπολογισμού. Είχε πει ότι τα επόμενα χρόνια που έρχονται, θα είναι ακόμα δυσκολότερα για τους εργαζόμενους, ενώ δεν παρέλκει να δικαιολογήσει τα νέα προνόμια στο κεφάλαιο.

Είναι χαρακτηριστικό ότι μίλησε για τα επόμενα χρόνια, δηλαδή τη γέννηση της ίδιας της ανισότητας δι' αμφοτέρωτες.

Απ' αυτό και μόνο, από τότε η Ομοσπονδία είχε τοποθετηθεί και καλούσε τον κλάδο σε συνθήκη αγώνα, προκειμένου να μην υλοποιηθεί αυτή η αντεργατική, αντιλαϊκή πολιτική.

Σήμερα η κυβέρνηση έρχεται με το νέο προϋπολογισμό για το 1998 να επιβεβαιώσει και να ερμηνεύσει αυτή την κατεύθυνση.

Βέβαια μόνο απελεύθεροι μπορεί να είναι αντιαπένες για την πολιτική που έχει στο μυαλό της η κυβέρνηση. Η πολιτική εφαρμογή από την κυβέρνηση της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Μάαστριχ και το Άμστερνταν δεν αφήνει περιθώρια. Είναι πολιτικά κομμάτι και αρμυμένη στα μέτρα του κεφαλαίου, όπου υποτακτικά εφαρμόζουν τα φερθέντα τους στην Ελλάδα.

Τα όποια «ακροεξέλιξη» δίκαια από τους οπούδους του ευρωπαϊκού ιδεώδους έχουν καθαρά πολιτικό-οικονομικό χαρακτήρα, ενώ στην ουσία συμφωνούν και συναινούν να στην αντιλαϊκή πολιτική.

Ετσι λοιπόν ο προϋπολογισμός που κατέθεσε η κυβέρνηση για το 1998 και ψηφίστηκε στις 18 Σεπτεμβρίου, είναι προτιμολογισμός που κινείται για την ίδια λογική των προηγούμενων. Είναι προτιμολογισμός στις τάξεις για τους εργαζόμενους με εξαίρεση, είναι προτιμολογισμός από το κεφάλαιο από τα φορολογιστικά άθρα, δεν μας εκπλήσσει αυτή την μαθηματική λογική, γιατί όμως κατά ότι όσο στο πλάτος μας θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε τον κεφαλαίο, τα άθρα από την φορολογία, και όχι μόνο, θα τα σκάνουν οι εργαζόμενοι, ενώ κεφάλαιο και πολιτικοί «απαλλασσομένοι».

Οι απελεύθετοι που προβλέπει ο νέος προϋπολογισ-

μός για τους εργαζόμενους με την εισοδηματική πολιτική είναι 2,5%, όταν οι απελεύθετοι από μισθούς και μεροκάματα τα τελευταία χρόνια είναι τεράστιες. Τέτοιες απελεύθετοι είναι κυρίως ό,τι δεν ανταποκρίνονται ούτε στις στοιχειώδεις ανάγκες των εργαζόμενων. Αυτό πρακτικά σημαίνει τρία πράγματα:

1. 2,5% αύξηση στο Δημόσιο.

2. 2,5% αύξηση στις υπετίξεις, που σημαίνει ότι ο συνταξιούχος που παίρνει την καλύτερη σύνταξη -

αυτή είναι η πλειοψηφία των συνταξιούχων - θα πάρει αύξηση γύρω στις 2.500 δρχ. το μήνα. Με αυτό ούτε την αύξηση στο νόμιμο δεν μπορεί να καλύψει. Βέβαια η κυβέρνηση προσπαθεί με το λεγόμενο ΕΚΑΣ να χυσιώσει το χάτι και να κρύψει την πραγματικότητα.

3. Το 2,5% σημαίνει και πλάτος για την Εθνική Σχολική Σύμβαση Εργασίας και κατ' επέκταση για τις κλαδικές συμβάσεις που θα υπογραφούν, δηλαδή θα ηδηκεί μας σύμβαση συνδέεται άμεσα με την εισοδηματική πολιτική.

Αλλά και οι εργοδότες εκεί σπριτάνται για το τι συμβαίνει να υπογράφουν.

Επίσης ο προτιμολογισμός μειώνει τις κοινωνικές δαπάνες, για παιδεία, υγεία, και άλλες κοινωνικές δαπάνες.

Αυτό όμως δεν εμποδίζει την κυβέρνηση ξεδιαντροπα να μείλει για κοινωνική προστασία των εργαζόμενων. Φαίνεται ότι κοινωνική προστασία η κυβέρνηση εννοεί την εξελεύθηση των εργαζόμενων και των οικογενών τους.

Γίνεται φανερό ότι ο χε-

ρακτηρισμός του προτιμολογισμού ως αντιλαϊκής, αντεργατικός είναι επισήμως. Αυτός ο προτιμολογισμός, όπως και οι προηγούμενοι, κάνει τους φτωχούς φτωχότερους και τους πλούσιους πλούσιότερους. Ξεδιαντρίζει τους εργαζόμενους, ενώ γεμίζει τα συντοκία των διορισμένων με διασκοταμνία που αφαιρούν από τα δικαιώματά μας.

Αυτή την πολιτική την αντιλαϊκή, την αντεργατική καθένας την καταλαβαίνει στο πετό του, ανεξάρτητα αν είναι εργάτης, αγρότης, θιοτέχνης κλπ. Αυτή η πολιτική είναι που σπασίει τα δικαιώματά μας, ξεκαλύπτει την αγροτιά, διάλυει τη θιομηχανική παραγωγή της χώρας, ξεπουλάει το δημόσιο πλάτος.

Δεν είναι όμως η πρώτη φορά που καταδικάζουμε αυτή την πολιτική, δεν είναι η πρώτη φορά που η πολιτική που χάρθηκε η σημερινή και όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις είναι αντιλαϊκή. Αυτό γίνεται και θα γίνεται στο κεφάλαιο όσο το πάνω όχο, όσο ο εργαζόμενος δεν ανεικδοποιήσει ό

Σηκωτό πλοίου σπήθηκε και πάλι πριν από λίγο καιρό στο Αιγαίο. Στρατιωτικές ασκήσεις, εμπλοκές αεροσκαφών, οικονομικές αστομαχίες και παραβίαση του ελληνικού ενδοθίου χάρου από το τουρκικό μαχητικό αεροπλοήνο, ανέβασαν ένα σκαπό που βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση, τουλάχιστον φαινομενικά, με το «Ευρωπαϊκό της Μορίτης». Στην πραγματικότητα, όμως, η δήλωση αποτελείται από ένα κωμικό χιούμορ στην πολιτική της υποτέλειας που εφαρμόζει ευλαδικά οι ελληνικές κυβερνήσεις, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τη στήση της κυβέρνησης Σημίτη στο Αιγαίο-τουρκικό. Μια στήση που βάζει τη χώρα σε περιπέτειες και υποθηκεύει την ειρήνη και την ασφάλεια στην περιοχή.

«Δεν επώδυνες με την ένταση και την αντιστροφή με την Τουρκία. Εκείνο που επώδυνες με είναι η παραποσία της ανεξαρτησίας και της εδαφικής ακεραιότητας των χωρών μας» (ο.σ. εννοιούσε την Ελλάδα και την Κύπλο). Με αυτή την «εύλητη» φραση ο Κ. Σημίτης προσπάθησε να εξασφαλίσει την κυβερνητική πολιτική και να καταδείξει ότι πρόκειται για πολιτική καλών προθέσεων που αποσκοπεί στην ειρήνη και την ασφάλεια στην περιοχή. Πρόκειται, φυσικά, για διαπραγμάτευση που είναι πάλι ωραία, για να είναι ελληνική και που κυρίως, σπεύδουν πάρα πολύ από την πραγματικότητα.

Η αλήθεια είναι ότι η πολιτική της κυβέρνησης κινείται στον οπικό χώρο των δικαιωμάτων, τις οποίες στην ουσία υπονομιέει, επειδή σφίγγει έτσι ονομασίες και ΗΠΑ την επίλυση του συνικού σκεδών των εξωτερικών προβλημάτων. Απόρροια αυτής της πολιτικής είναι το μεταπολεμικό σκεδών το Αιγαίο σε «βέλτα» που υπομνήσθη, με εμφανή την επίλυση των ΗΠΑ να εγκοδάρουν καθεστώς συνυποταχής, σφίγγει για να εξημερωθούν το δικό τους συμφέρον στην περιοχή, που

Τα αεροπλάνα του ΝΑΤΟ πύρρασαν πλοίο στην παραλία της Κωσταρικής για να εξασφαλιστούν στην επικήλυση της «αγίας γαλάς» των πλοίων και στην περιοχή μας

Χαστούκι στην υποτέλεια

Η κρίση στο Αιγαίο, η εθελόδουλη πολιτική της κυβέρνησης Σημίτη και τα συμφέροντα των λαών της περιοχής

δεν είναι άλλα από την προστασία των «δωρων του πετρελαίου».

Τα αμερικανικά σχέδια βελούδων σε δεύτερο πλάνο και την επιθετικότητα της Αγκυρας, η οποία σπείρει να επικρατήσει για τους δικούς της λόγους. Στην πραγματικότητα οι ΗΠΑ που υποθέτουν την τουρκική επιθετικότητα χωρίς την αμερικανική ενθάρρυνση η Αγκυρα δεν θα προχωρούσε σε τέτοιου είδους πρωτοφανείς προκλήσεις σε βάρος της χώρας μας.

● Είναι η κυβέρνηση των ΗΠΑ που ουσιαστικά καθορίζει και ευλογεί το όθρα που εξέρχεται ο παρατιμολογισμός της Τουρκίας Μεμούτ Γιλμάζ ότι «δεν υπάρχει το Διεθνές Δίκαιο στο Αιγαίο». Ακριβώς γιατί συμφωνούν ότι στο Αιγαίο, όπως και σε δεκάδες άλλες περιοχές του κόσμου, πρέπει να εφαρμόζεται το «Δίκαιο της Μεσό Τάξης» με επιθετικότητα οραλούς τους δικούς τους Αμερικανούς.

● Είναι η κυβέρνηση των ΗΠΑ που πλένει ουσιαστικά και επίμονα τις ελληνικές κυβερνήσεις για την ερασιώδη των Μέτρων Οικονομικής Εμπιστοσύνη στο Αιγαίο, τα οποία ουσιαστικά υ-

λοποιούν την ιδέα της αμερικανικής επικρατοχίας.

● Η κυβέρνηση Σημίτη λέει λόλουν τη μισή αλήθεια, όταν υποστηρίζει ότι «η Τουρκία επιδεικνύει την ανιστορή του καθεστώτος στο Αιγαίο». Ορισμένοι προθέσει χείριστος υπηρεσίες θέσπιστές στο αμυρόλητο στην πολιτική και το σχέδιο των ΗΠΑ στην περιοχή του Αιγαίου βέλτας πλοίου καλό. Το χειρότερο είναι ότι επιμένει διομηματικά στη συζήτηση της διαεθελόδουλης και υποτέλειας πολιτικής, προδοτικότητας ότι στο πλάτος της νέας τάξης και στην ουσία υποταχίει στο κελεύσματο των ΗΠΑ να εξημερωθούν καλύτερα το «εθνικό συμφέρον». Αποδέχεται

οριστικά τη θέαση των «γκρίζων ζωνών», αφού προβεί την παραπομπή του εδαφικού καθεστώτος των Ιμω στο Άγκυ. Αποδέχεται την εφαρμογή του «Δίκαιου της Μεσό Τάξης» και αναγνωρίζει τη ΗΠΑ ως «οιλικόνο ΟΗΕ» για την επίλυση των ελληνοτουρκικών διασπορών.

Είναι απέλεια, βέλτα, να περναίμε κοινές από την κυβέρνηση Σημίτη να οκωφωθούμε μια άλλη πολιτική. Η απέλεια όμως στήσις τέτοια που να αντιστοιχιστεί στο συμφέρον των λαών της περιοχής είναι σφώως δική τους υποτέλεια, Κόπρτα στην κωστή επίλυση να παραμηνύουν στο περλάριο των εξημερών που βρολοποιότητα ερήμην του και εις βάρος τους.

ΝΔΙΚΑΙΩΤΙΚΟΝ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΩΝ

και προοπτικές

με την πάλη τους μπορούν να ανατρέψουν πολιτικές και κατεστημένα. Όσο όλοι οι εργαζόμενοι δεν κατονομάζουν στο μίσχο τους κερδοβόρητες - κεφαλαίο και δόλεμονας πλειοψηφούν στο συνδικαλιστικό κίνημα είναι ανάγκη να αντιπαύου- με το δικό μας μέγιστο, το μέγιστο που θα συγκροτηθεί με πολιτική και κατεστημέ- νο και θα ανατρέξει οριστικά για άλλη κοινωνία.

Μπροστά σ' αυτή την ανελέητη επίθεση των κεφαλαίων και της κυβέρνη- σης είναι ανάγκη η αόμο- σουμε νέα αθήνη στους

αγώνες μας. Είναι ανάγκη σύσσωμη η εργατική τάξη να ανδραλώσει.

Η ΓΣΕΕ αποφάσισε απεργιακή κινητοποίηση στις 18 Δεκεμβρίου, κάτω από την κίεση των ταξί- κων δυναμικών και της κα- τακρηυή των εργαζομέ- νων. Αυτή η απεργία αντί να είναι το αποκορύφω- σον της αντίστασης για τον προλοκόταξι, όπως πρότεinan στη διοίκηση της ΓΣΕΕ οι ταξικές δυνά- μεις, είναι μια απεργία όπου η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ συμφωνεί, πιστευ- οντας ότι θα ριξεί στη χί-

στα μάτια των εργαζομέ- νων, ότι θα κουκουλώσει το ξερολίμνη της εργατι- κής τάξης, ότι θα λειτουργήσει σαν δαλιόβη εκτόνω- σης των έχοντων δυνά- θεων των εργαζομέ- νων.

Είναι ανάγκη όμως να τους διαειδυόουμε και αυτό θα το πετύχουμε με τη συνέχιση των αγώνων μας, δρώντες ανώτατα, με- κτά μας, για να μην περι- στένεται να αντιδικά τους σχέδια, για καλύτερες συν- διόσεις, για αύξηση των δι- παλών για την Παλεύση, την Υγεία, την Κοινωνική Ασφάλιση κλπ.

Γιατί έφεραν τον «Καποδίστρια»

Σχέδιο «Καποδίστρια» ονομαζόταν η νέα α- ντιδραστική επίθεση της άρχουσας τάξης για την προσαρμογή του κράτους στις σύγχρονες ανάγκες του Μασοτρή, για τη διαίσηση και ενίσχυση της εξουσίας των πολυεθνικών και την καθυστάση του εργατικού και λαϊκού κινήματος.

Ο μεταρρυθμισμός που προωθούσαν στο κράτος και τις λειτουργίες του, κω- φρονούντα για αρκετά μενέ- λω χρονία διάστημα. Ο προβληματισμός των κομμά- των της άρχουσας τάξης για αναπροσαρμογή στη λει- τουργία του κράτους ξεκί- νησε από το 1992, όταν ο τότε πρωθυπουργός Κ. Μη- τσοτάκης μίλησε ανοητά και ξεκά- θαρα για την ανά- γκη καινοού και α- ποτελεσματικού κράτους. Το ΠΑΣΟΚ, στις τότε προγραμματικές του επεξεργασίες,

έβλεπε πολύ πιο ου- γασκαμένα το ήθη της προσαρ- μωσης του κράτους στις νέες συνθή- κες, προσδιόριζο- ντας το ρόλο και τη λει- τουργία του ως «κράτος - στρατηγείο». Ήταν η ελπίη που μετά την υπογραφή της Συνθήκης του Μασοτρή προέκυπτε η αναδίπληση πολιτική για προσαρμογή στη Συνθήκη, η οποία επέθεσε τις διαδισπές τεσσάρων ε- λευθεριών (της κίνησης ε- μπουρισμάτων, κεφαλαίων, υπηρεσιών και προσωπών). Τότε η ακμή του δόρατος χτυπούσε στο σηματικό, να τη κρήνηρα ομοετηχία του ΟΝΕ, ήξητημα. Το ε- ν ήταν τα μεγάλα δημοοιο- νομικά ελλείμματα, το δεύτερο ο απειθακόμοος του κράτους από τις επιχει- ρηματικές δραστηριότητες. Ετοι προπαγανδίζονταν, ως ανάγκη ώθησης της κοι- νικής η απαίτηση υποχερτα- κής προσαρμογής στη συ- νθήκη, η πολιτική των δωτι- κοποιήσεων και ταύτηχρονα η «ανάγκη νωκοκοιόμενος του κράτους», με πρώτο κτήνηρα την αντιμετώπιση των δημοοιονομικών ελλείμα- τών μέσω της «οικωριμο- χης» των εξόδων του δημο- οιοτού.

Σήμερα πλέον προουδί- ωνται με πρακτικά βήματα βασικές αναγκές προοο-

μωγής του κράτους, οίμωφο- με με την απαίτηση της α- πρόκοπτης λειτουργίας και δράσης του κεφαλαίου, στη πλαιοία της ενωμοτάσης στην ευρωπαϊκή ενωμοίση των πολυεθνικών. Η προ- σπαθία της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ για τον «κοου- γαρισμό» του κράτους, για την προσητική να «εμπερ- μίση» τον πολιτή, για τη συμ- βολή του στην «ανάπτυξη», προολαβάνει διαπιστώσεις εκροτρώσεως με «πολύμο- ρες» δράσεις και ουνοπέες, που επικεντρώνονται το τε- λος αλώτιο διάστημα σε δύο αγείας: στο σχέδιο αναγκα- τικών ουνοεισώνων των κοινοτήτων, το γνωστό «σχέδιο Καποδίστριας» και

αυτό λοιπόν που επιχειρ- ώται στις σύγχρονες συνθή- κες, είναι η ενίσχυση του κράτους ως μηχανισμού άσκησης της εξουσίας της κυοαρ- χής τάξης και των συμ- φερόντων των πολυε- θνικών. Το αποδοκονεί, η προπώθησε προ- σσαρμογής του κατω- στατικού του μηχανι- σμου στα δεδομένα της καθυστάσεως του εργατικού κινήματος.

Μια μπάτη στην προώ- τηση υιοθέτησα για την έκθεση της συνθήκης Συνθήκης Σένγκεν, αλλά και η επίθεση α- νταγωνιστικής ήθησης δημοτικής αστυνομίας, απο- δεικνύουν του λόγου το αλ- φές.

Ταύτηχρονα μεταρροποιή- σα αυθόδικτη της κεντρικής εξουσίας στους ΟΤΑ με στούχο: Ο ένας είναι η δια- κρίση της Συμβλής Σένγκεν, αλλά και η επίθεση α- νταγωνιστικής ήθησης δημοτικής αστυνομίας, απο- δεικνύουν του λόγου το αλ- φές.

Ταύτηχρονα μεταρροποιή- σα αυθόδικτη της κεντρικής εξουσίας στους ΟΤΑ με στούχο: Ο ένας είναι η δια- κρίση της Συμβλής Σένγκεν, αλλά και η επίθεση α- νταγωνιστικής ήθησης δημοτικής αστυνομίας, απο- δεικνύουν του λόγου το αλ- φές.

Ταύτηχρονα μεταρροποιή- σα αυθόδικτη της κεντρικής εξουσίας στους ΟΤΑ με στούχο: Ο ένας είναι η δια- κρίση της Συμβλής Σένγκεν, αλλά και η επίθεση α- νταγωνιστικής ήθησης δημοτικής αστυνομίας, απο- δεικνύουν του λόγου το αλ- φές.

Η ευρωπαϊκή ενωμοίση, ο ρόλος του κράτους, η αποκέντρωση,

η αυτοδιοίκηση και η καθυστάση

του λαϊκού κινήματος

στη συγχώνευση τομείων και οργανισμών της δημόσιας διοίκησης. Βεβαίως, έχει ή- δει ανοίξει ο δρόμος της α- ποκεντρώσεως κρατικών λει- τουργιών και αρμοδιοτήτων στον ευρωκοινοτικό πιο κονώ στο λαό θεώμο της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως. Ακόμη και η πιο πρόσφατη απόφαση για μετατροπή αρμοδιοτήτων της αστυνομίας στους ΟΤΑ, επαληθεύει αυτή την εκτι- μω.

Πρέπει επίσης να εποι- μωμένη την αντίληψη που για πολλά χρόνια προπα- θούσαν να επιβάλλουν, για την ανταποδοτικότητα των πα- ρεχόμενων, μετά από πολύ- χρονους αγώνες, υπηρε- ούς του κράτους στους εργα- ζομενούς και ως έχει ήδη προληπρώσει η αξία του μέγιστου των ουσητητων φορ- μωών και αναδιανοής του εσοδιώτρωτος προς όφελος του κεφαλαίου. Ο ΟΤΑ βρισκόμα μωο σε αυτή τη λογική και ασκούν, με εξα- ρετικές, ανάλγη πολιτική.

Υπάρχει, πάντως, ένα κρήνηρα ερωτήμα που ανοο- ρά το ρόλο του «κράτους - στρατηγείο» και του ημ- κικού και αποτελεσματικού κράτους». Συγκρονηται το

Αντίσταση στο ΝΑΤΟ

Ενα νέο δόγμα διαπερνά τις ενέργειες της ελληνικής κυβέρνησης. Σύμφωνα με την Ελλάδα ότι ουμύμερος των Αμερικάνικου και του ΝΑΤΟ. Ολο στο βωμό της δεκαετήσιας ρόλου, έστω και κεφαλορού, στο ένα ημερα- λιακό σχέδιο στα Βαλκάνια και στην ευρωπε- ριστική περιοχή. Το «νάκι» αυτό τείνει να γίνει η νέα «μεγάλη ιδεο-» της άρχουσας τάξης της Ελλάδας και των πολιτικών της εκροτρώτων.

Πριν από λίγο καιρό η χώρα μας μετατροπή- ηκε από θύελο αμύνει του στρατού της «νέας τάξης». Η μεγάλη ΝΑΤΟική διοκή- ση στην Κυπριακή ομοετηχία στην πορεία που έπουν πάρα το πρόγραμμα Πρόκατα για ασφαλή προσημωσία των δυνάμεων της Νότιας Πελοποιήσεως του ΝΑΤΟ για την εσαρητική του νέου επιθετικού του δόγματος. Ταύτηχρονα ο- ποτελόεσ εμρήκατα εφαρμογή της νέας δόμης του ΝΑΤΟ και της ελληνικής προσαρμο- γής, που με, ότι αυτό ουνοπηάται για τα ελληνικά ουμύρονα στο Αγείο.

Ως επώτηχρονα όλων αυτών ερχόταν: και το στο εφέ σε οποίος ΝΑΤΟικού ουκόνο ο Α. Τουαζ- τζοπούλος, ο οποίος ανακονάει τη μώνμω ε- νιστάσεως στην Ελλάδα πολυεθνικών δυνά- μεις που θα επιχειρούσαν στην περιοχή, για «επινηκυστικά» υποδομήρα σκευός: Βέβαια, είναι γνώμη το ενωκοού α ΝΑΤΟικού ότων με- λανε για εαρητή και για «επινηκυστικές» επιχειρήσεις.

Το ελληνικό έδαφος, λοιπόν, μετατρέπεται σε ένα μόνμω προσημωρία. Και δεν μένωτα για βάσεις που έτσι και αλλιώς είναι και έχουν στην Ελλάδα, αλλά για παρακωρήση «της και ιδιόεος» σε ένα στρατηγεμα, που θα εζοο- μών από το ελληνικό έδαφος για να επιβάλ- λουν τη «νέα τάξη» στον λαό της περιοχής και που θα επιχειρούσαν τα ημοκοινοτικά ουμύ- ρωνα των ημερωλοκοινοτικών δυνάμεις. Μια ταύτηχρονα αυτών των δυνάμεων θα αποτελέ- κει α ελληνικός στρατός, ο οποίος και εκου- γωριζόεται προς αυτή την κατεύθυνση.

Όταν μια χώρα φτάσει σε αυτό το επίπεδο ουπέλευσε, τίποτα το λαλό δεν προμνηταί

για το ουμύρονα αυτής της ίδιας της χώρας. Η επώληση να γίνει η Ελλάδα προκοκοινοτικό φύλοκο των επιθετικών σχέδων της «νέας τά- ξης» δε σημαίνει τίποτα άλλο παρά τη μετω- ποίηση της ως προτεκτοράτου του ΝΑΤΟ. Για να παύσει η κήλο αυτό το ρολό διορωλοτήθηκε ήδη το μέγιστο όλων των εκροτρώτητων που υπηρετύν και βέβαια ότι σε οφέλος των εθνι- κών μας ουμύρονητων. Ηδη η κυβέρνηση α- ποδοκτεται να τεύου εκτός άσκησης περφο- χώς που διοικηθεί η Τουρκία, δηλαδή ολόκλη- ρη η περιοχή του Αγείου, θαλασσών και αναε- ρούς χώρος. Και αυτό δεν ήτην το οαροέρο. Με βίση τη νέα δεσμή του ΝΑΤΟ δεν ανα- κονωλύονται επιχειρηματικά όρα εθνικής και η επιχειρηματική ευδομία ΝΑΤΟικών ουπο- ρητητικών, όπως ο νέος της Αόραος, δεν ταύτη- νται με θύνκα αυτά κρη. Μένει έτσι εκτός ελπί- κής κάλυψη νέους του εθνικού χώρου, ο- πως αυτός του Αγείου και νωμοιοπηήται με τον τρόπο αυτόν η αμωρητήτηση των ελλη- νικών κυριαρχικών δικαιωμάτων. Το αποτέλεσμα είναι το Αγείο, μω ουνοοιστική και τα ελλη- νικά νησί, να τεύου υπό τον επιχειρηματικό ε- λέγχο του ΝΑΤΟικού στρατηγεμίου της Νάπο- λης. Είναι το Αγείο μετατρέπεται σε μια «νά- κη ζώνη» με κυοαρήτη τη σημαία του ΝΑΤΟ. Η κυβέρνηση για να δικαιολογηθεί λέει ότι α- παραχώρησε γήνοτα για να κερηθεί η εύνοια των Αμερικάνων. Η δικαιολόγηση αυτή ό- μωο αποτελεί μια απάτη. Είναι ουνολόγητο, ωμέ- μα, αφού όλο αντιπαθηόονται ότι τα εθνικά βέ- ματα οδηγούνται από το καικό στο χερσότο. Γνωρίζουν, αλλήωτα, πολύ καλά ότι η τακτική του λαού θα αποκαλύπτει όλο και περισπ- τότερο, στο ο ελληνικός λαός μάθεται να α- κρήνω ουνολοπέτα που από την πλάτη του. Η ουνοπέτη ενός λαϊκού κινήματος αντίτοσης στη ΝΑΤΟική υποστήτη της χώρας, σέως και ημώ- μια άσροπηησε απειλήσει το όλο αυτόιο που πωλήσε το πάλτα για να εξημνητήρονα τα ουμύρονα των αμερνωκοτών, αποτελεί το μόνο αντίδοτο, τη μόνη δύναμη που μπορεί να ανατρέψει αυτόν τον κωποροο.

...αρά την παγκόσμια οικονομία των 25 τρισεκατομμυρίων δολαρίων, περι-σσότερο από 1,3 δισεκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον κόσμο κλιττονται από αφόρητη φτώχεια, ενώ από αυτούς, τα 650 εκατομμύρια είναι παιδιά.

Τη φερόβη αυτή αντίθετη εκστρατεία η «Γενεύωση» με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα για την Εξάλειψη της Φτώχειας. Και αυτά τα νούμερα φέρνουν στο νου τον πινακί που παρουσιάζει η οργάνωση του ΟΗΕ, όπου τονίζοταν, μεταξύ άλλων, το εξής: Το συνολικό κόστος για την εξασφάλιση των βασικών αναγκών των παιδιών σε παγκόσμιο επίπεδο δεν ξεπερνά τα 35 δισεκατομμύρια δολάρια. Την ίδια στιγμή, το ποσό που ζοδεύεται ετήσιως για να παιζουν κάποιοι 40 ήσαστοι γκολφ, ξεπερνά τα 40 δισεκατομμύρια δολάρια! Παράλληλα η κατακόρυφη κρησάση ετήσιας φτώχειας τα 85 δισ. δολάρια, μίρατα τα 160 δισ., ταϊγάρων τα 400 δισ., ενώ για διασημιστή ζοδεύονται 250 δισ. και για εξοπλισμούς περιστερία από 800 δισ. δολάρια.

«Αν η πλειοψηφία των βιομηχανικών κρατών δεσμευτεί να επνήξει το στόχο διέθεσης του 0,7% του ΑΕΠ τους για διεθνή αναπτυξιακή βοήθεια - όπως συμφωνήθηκε πριν από 25 χρόνια - τότε μπορεί να σημειωθεί μεγάλη πρόοδος ενάντια στη φτώχεια και σε συντομότερο χρονικό διάστημα, τονίζη η διεθνή οργάνωση. Να σημειωθεί ότι μόνο τέσσερις χώρες (Ολλανδία, Δανία, Νορβηγία και Σουηδία) έχουν φτάσει η και ξεπεράσει το στόχο του 0,7% του ΑΕΠ.

Συγκλονιστικά είναι και τα στοιχεία σχετικά με τις ελλείψεις που παρουσιάζονται στις συνθήκες διατροφής. Στις αναπτυσσόμενες χώρες το ένα τρίτο των παιδιών κατα τον πέντε χρόνον - δηλαδή 200.000.000 παιδιά - υποφέρουν από υποσιτισμό. Αυτό είναι και το δυστυχισμένο που οδηγεί σε θάνατο 12.000.000 παιδιά ετήσιως.

Περίπου 5.700.000 άνθρωποι σε όλο τον κόσμο έχουν γεννηθεί με κρητισμό, ελλείψη ή μητρώς τους έπστησαν από ελάλιση ιουδιού όταν ήταν έγκυες. Η Ελλάδα η ιουδιού έχει προκάλεσει, επί-σης πρόσφατα φρογκοκλήτης σε 750.000.000 ανθρώπους.

Η φτώχεια βρίσκεται σήμερα δίπλα μας

Τα στοιχεία για την αύξηση των ανθρώπων που ζουν κάτω από τα επίσημα όρια της φτώχειας δεν μπορούν να κρύψουν την τραγική αλήθεια: η επιδείνωση των συνθηκών ζωής κυτλά σήμερα την πόρτα του κόσμου που υποκριτικά αποκαλείται πολιτισμένος...

ενώ το 30% του παγκόσμιου πληθυσμού κινδυνεύει, για τον ίδιο λόγο, από νοπητικές και φυσικές διασει τουργεία. Παράλληλα 250.000.000 παιδιά υποφέρουν από ελλείψη θρεπτικής Α, με αποτέλεσμα 250.000 από αυτά να πεφίλονται κάθε χρόνο. Τέλος ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι υποφέρουν από ελλείψη σιδήρου, η οποία και εθύνεται να το 20% των θανάτων που σχετίζονται με τη μητρότητα.

«Χρήστην επέτειος, λοιπόν, η φετινή Παγκόσμια Ημέρα για την Εξάλειψη της Φτώχειας. Οι θέματα για τους 1,3 δισ. ανθρώπους που επιβιώνουν με 290 δρχ. την ημέρα, ούτε για τους τεχνολογικούς και άλλους υπερφθόνους που συμβιβάζουν στο σφιγμό του ζωνανίου, στο όνομα της λιτότητας και της ελιειβερής αγοράς, με ορατή πληγή την απειλή: ου μπορεί να είναι ο έπος...»

Σε αυτό το 1,3 δισ. που

είναι οι επίσημοι αναπτυχού φοιτοί, προστίθενται ετήσιως άλλα 25.000.000 άνθρωποι χωρίς δουλειά, χωρίς στέγη, χωρίς ελίδια για το μέλλον. Οι κινδυνώτες προσποκίζονται επί θωνονται φρονιτών, παιζόντας, οι αναπτυξιακοί παιζόντες τον αριθμό των και των σημύτων των προσπαθειών ενάτια των φτωχών σε χώρες της Αφρικής, της Ασίας, της Λατινικής Αμερικής. Ποσο δολακί και εύκολο παιζόντι και κει-

ρίως ανείδωλο!

Να όμως που το παλινό βρίσκεται και στις προεκτάσεις των αριθμών και πίσω από τις φράσεις περί διπλασιασμού των πλουσιών και τριπλασιασμού των φτωχών, μέσα στη τελευταία πενήντα χρόνια. Η φτώχεια δεν βρίσκεται σήμερα ούτε μακριά ούτε κοντά. Βρίσκεται δίπλα μας. Κυριαρχεί σε λαούς που γεωγραφικά μόνο ανήκουν στη άσηη του ήθην πολιτισμού η στην Ανατολή της

φτώχειας, καταπέθει τις ζωές και τα τριχόντας στρατιές ανθρώπων και αστέγων η όπου τον άλλων «οικονομικά περιθωριοποιημένων» σε αναπτυξιακό Βορρά και χριζόντια βοήθεια Νότο. Η φτώχεια, με άλλα λόγια, είναι εδώ περισσότερο από ποτέ. Και θέματα, στοιχειώδη και τις Ηνωμένες Πολιτείες, παρά τα τέρπια των πολιτικών των και τα «μαγειρεία» των υπουργών Εργασίας, που σπειδών να κατοχυρώσουν την απέναντι ευρωστειχία με το έκτακτη των ανθρώπων σε «αυστοχλήσιμους» - δηλαδή εργαζομένους - επειδή κατέφεραν να πείσουν δουλειά σε φαστροντακίω η σε συνεργεία καθυστερήσει κί πρήιον, όωτα και 10 ημέρες ήμισα στο προσηγμένο τμήμα!

Η κατάσταση της φτώχειας - που κάποια φορά ανδοθείται από τους ορατές της άνοιξας και της απειλήσις - είναι φυσική το «στοιχείο» της Ενωμένης Εγκρήτης των σημερινών 15 και των επίδοξων αναγών 30 ή 40 εταίρων. Οι στατιστικοί του Βρεξέλλων καταποηήσαν και τη χώρα μας, ποθετήθησαν στη ση δειότερη θέση του πινακί της φτώχειας, με ποσοστό 24% έναντι του 39% της Πορτογαλίας, έχοντας λίγα θήματα πίσω της Βρετανία, την Ιρλανδία, την Ιταλία... Εται η φτωχιά που ζουν στην Ελλάδα, μερήθηκα να πει... Βρεξέλλες περί τα 2.000.000, με θέση και ορισμό τον οριών φτώχειας την τετραμυρία οικονομικών που επιβιώνει με το μισκό ποσό των 392.000 δρχ. το μήνα! Η ιστορία των στατιστικώνών των σταματά κάπου εδώ. Η μάλλον ακονική θλίψη των κινδυνώτων για τη φτωχεια τέρατα πιστέκη αμέωας μετά την Ελλάδα, πέρσει στην ιστορία. Χώρες κανέναν από τους κινδυνώτες να απασοζοίεται από το γεγονός ότι η πολιτική τους «βρέθηκε» τη φτώχεια, χωρίς να τάσει τους φτωχούς. Και φυσικά ούτε λόγος για το κοινωνικοπολιτικό σύστημα που γεννά αυτές τις κοινωνικές ανισότητες, τη φτώχεια και τη θυστία, δηλαδή ολόκληρη την και πολιτική διαρκότητα της σύγχρονης κοινωνίας...

Τη μεγάλη συμμετοχή των Οικοδόμων της Κοζάνης στις εκλογοπολογητικές συνελεύσεις του Συνδικάτου, πουλόφισος η παρουσίαση και μαζική συμμετοχή στις εκλογές να διοκηθεί και Αντιπροσωπείας ο Ομοσπονδία και Εργατικό Κέντρο.

1.233 συναδέλφοι υπήρξαν στο Συνδικάτο στις εκλογές που πραγματοποιήθηκαν στις 13 και 14 Σεπτεμβρίου, ενώ στις προηγούμενες είχαν υπήρξει 250 συνάδελφοι.

Η αματωθείς στις εκλογές του Συνδικάτου τόσο στη συμμετοχή στις συνελεύσεις, όσο και στις εκλογές ορατέτα:

• Στους στενούς θεσμούς της Διοκήσης με τον

• Στις συνέδρια των προβλήματων και στις άλλες που τα δημιουργούν.

Οι εκλογές στο Συνδικάτο της Κοζάνης

• Στη συνεχή παρουσία της Διοκήσης στους χρόνους δουλειάς.

• Στη ομαλή ενημέρωση των συναδελών.

• Στην ακριβή προετοιμασία κάθε μορφής πάλης για προώθηση και λύση των προβλήματων του κλάδου.

• Στον ΤΑΙΚΟ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΜΙΣΜΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ

Το βασικό μήνυμα των Εκλογών της Κοζάνης, μήνυμα με πολλές αποδέκτης είναι: «0

(83,9%), έδρες 11.

ΔΑΚΕ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ: 92 (7,5%), έδρες 1.

ΠΑΣΚΕ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ: 76 (6,2%), έδρες 1.

ΑΚΥΡΑ - ΛΕΥΚΑ: 36 (2,9%).

2. Για αντιπροσωπείας στο Εργατικό Κέντρο

(ΕΚ) και την Ομοσπονδία:

Ψήφισαν: 1.233. Εγκρίθη: 1.197.

Πήραν:

ΤΑΞΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ: 1.031

(83,6%), έδρες 9 εκ 21, για Ομοσπονδία 10

ΔΑΚΕ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ: 89 (7,2%), έδρες 9 εκ 2

για Ομοσπονδία 1.

ΠΑΣΚΕ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ: 77 (6,2%), έδρες 9 εκ

1, για Ομοσπονδία 1.

ΑΚΥΡΑ - ΛΕΥΚΑ: 36 (2,9%).

Τα αποτελέσματα των εκλογών του Συνδικάτου

Για την Κοζάνη, διοκήθη:

Ψήφισαν: 1.233. Εγκρίθη: 1.202.

Πήραν:

ΤΑΞΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ: 1.034